

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) Az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala (USPTO) 2014. március 4-én publikálta régóta várt irányelvét az elővizsgálók számára a legfelsőbb bíróság Myriad-döntésével kapcsolatban [Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle, 8. (118.) évf. 4. sz. p. 21.]. Az új irányelv jelentős mértékben megváltoztatja azt a módot, ahogyan az USPTO értékelni fogja, hogy a természetben előforduló termékekre vonatkozó igénypontok kielégítik-e a szabadalmazhatóság követelményeit. Ilyen téren a döntő szempont, hogy az igényelt tárgy jelentős mértékben eltér-e a természetes terméktől vagy a természeti törvényektől. Ehhez összhangba kell hozni olyan tényezők listáját, amelyek jelentős különbségek folytán kedveznek a szabadalmazhatóságnak, tényezők olyan listájával, amelyek csekély különbségek miatt a szabadalmazhatóság ellen hatnak. Az alábbiakban ezeket a tényezőket soroljuk fel.

A szabadalmazhatóság irányába ható tényezők (jelentős eltérés):

- a) Az igénypont olyan termékre vonatkozik, amely kezdetben természetes terméknek tűnik, azonban elemzés után kiderül, hogy a természetben nem fordul elő, és szerkezetében jelentősen különbözik a természetben előforduló termékektől.
- b) Az igénypont a bírói gyakorlat által kizárt találmánykategóriák [a továbbiakban: „bírói kivétel(ek)”] mellett olyan elemeket/lépéseket sorol fel, amelyek jelentős mértékben korlátozzák az igénypont oltalmi körét, vagyis az elemek/lépések szűkítik az igénypont oltalmi körét úgy, hogy mások nincsenek lényegesen kizárva a bírói kivétel(ek) használatából.
- c) Az igénypont a bírói kivétel(ek) mellett olyan elemeket/lépéseket sorol fel, amelyek jelentős módon a bírói kivétel(ek)re vonatkoznak, vagyis az elemek/lépések a névlegesnél, jelentéktelennél vagy érintőlegesenél nagyobb mértékben vonatkoznak a bírói kivétel(ek)re.
- d) Az igénypont a bírói kivétel(ek) mellett olyan elemeket/lépéseket sorol fel, amelyek többet tesznek, mint hogy leírják a bírói kivétel(ek)e)t általános utasításokkal a bírói kivétel(ek) alkalmazására vagy használatára.
- e) Az igénypont a bírói kivétel(ek) mellett olyan elemeket/lépéseket sorol fel, amelyek egy sajátos gépet vagy egy sajátos cikk átalakítását foglalják magukban, ahol a sajátos gép/átalakítás egy vagy több jogi kivételt valósít meg, vagy egy sajátos gyakorlati alkalmazásba integrálja a jogi kivétel(ek)e)t.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

- f) Az igénypont jogi kivétel(ek) mellett egy vagy több olyan elemet/lépést sorol fel, amelyek olyan jellemvonást kölcsönöznek, amely több, mint jól megértett, tisztán szokásos vagy rutinszerű a vonatkozó területen.

A szabadalmazhatóság ellen ható tényezők (nem jelentős eltérés):

- g) Az igénypont olyan termékigénypont, amely olyasmit sorol fel, ami olyan termékigénypontnak tűnik, amely szerkezetileg nem jelentősen különbözik a természetben előforduló termékektől.
- h) Az igénypont a bírói kivétel(ek) mellett elemeket/lépéseket sorol fel nagyfokú általánosítással úgy, hogy a bírói kivétel(ek) lényegileg valamennyi gyakorlati alkalmazása fedve van.
- i) Az igénypont a bírói kivétel(ek) mellett olyan elemeket/lépéseket sorol fel, amelyeket másoknak kell használniuk/elvégezniük a bírói kivétel(ek) alkalmazásához.
- j) Az igénypont a bírói kivétel(ek) mellett olyan elemeket/lépéseket sorol fel, amelyeket a vonatkozó területen tisztán szokásosan vagy rutinszerűen jól megértenek.
- k) Az igénypont a bírói kivétel(ek) mellett olyan elemeket/lépéseket sorol fel, amelyek jelentős extratevékenységek, pl. hozzá vannak illesztve a bírói kivétel(ek)hez.
- l) Az igénypont a bírói kivétel(ek) mellett olyan elemeket/lépéseket sorol fel, amelyek nem jelentenek többet csupán egy felhasználási területnél.

Az irányelvek számos példát szolgáltatnak arra, hogyan kell ezeket a tényezőket értékelni. Különös érdeklődésre tarthatnak számot a természetből származó nukleotidok „tisztított” természetes termékei és kombinációi (így a primer párok), amelyek az irányelv példái szerint nem szabadalmazhatók.

Úgy tűnik, hogy az USPTO a Myriad-döntést egyértelműen felhasználja arra, hogy kizárjon számos olyan tárgykategóriát, amelyet évtizedeken keresztül szabadalmazhatónak feltételeztek. Ez jelentős mértékben meg fogja változtatni azt a módot, ahogy újonnan felfedezett polinukleotidokat, polipeptideket és egyéb természeti termékeket kezelnek.

B) Az *Apple* és a *Samsung* között az Egyesült Államokban folytatott pereskedés újabb fejleménye, hogy az USPTO egy *ex parte* újravizsgálati eljárásban 2014. augusztus 5-én hozott döntésében megállapította, hogy a 8 074 172 sz. szabadalom, amelynek bitorlásáért a Samsungot 2014 májusában 119 millió USD kártérítés fizetésére kötelezték, egy időközben talált újdonságrontó nyomtatvány miatt érvénytelen. Az USPTO-nak ez a döntése nem jogerős, mert az Apple még fellebbezést nyújthat be ellene.

A Samsung 2014. augusztus 7-én közölte ezt a döntést Lucy Koh bírónővel, Kalifornia északi kerületének bírójával. A két fél épp egy nappal korábban jelentette be, hogy az Egyesült Államokat kivéve az összes pereskedésnek véget vetnek.

A Samsung 2014 júliusában azt is kérte az USPTO-tól, hogy az *Alice v. CLS Bank*-ügyben a Legfelsőbb Bíróság által hozott döntés – amely kimondta, hogy egy elvont ötlet nem szabadalmazható egyszerűen azért, mert egy számítógéprendszerhez kapcsolódik – fényében

vegye ismét fontolóra azt a döntését, amelyben két szabadalommal kapcsolatban bitorlással vádolták.

C) Az Amerikai Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága 2014. június 20-án döntést hozott az *Alice Corporation Pty. Ltd. (Alice) v. CLS Bank International et al.*-ügyben, megállapítva, hogy általános számítógép használata nem alakít át egy elvont ötletet szabadalmazható találmánnyá. Ez fontos döntés, mert a szabadalmi bejelentők számára iránymutatással szolgál azzal kapcsolatban, hogy mi nem szabadalmazható a számítógépes találmányok körében.

Az Alice-nek számos szabadalma van, amelyek a megállapodási kockázat enyhítésére szolgáló üzleti módszerre vonatkoznak. A vita tárgyát képező találmány megkönnyítette a pénzügyi kötelezettségek cseréjét két fél között számítógéprendszernek közvetítő harmadik félként való használata útján.

A legfelsőbb bíróság megerősítette a *Mayo Collaborative Services v. Prometheus Laboratories, Inc.*-ügyben először alkalmazott próbát, amely arra szolgál, hogy különbséget tegyen olyan szabadalmak között, amelyek egyrészt természeti törvényeket, természeti jelenségeket és elvont ötleteket, másrészt az ilyen fogalmak szabadalmazható alkalmazásait igénylik. A próba az alábbi lépésekből áll:

1. meg kell határozni, hogy az igénypontok nem szabadalmazható fogalomra vonatkoznak-e, és
2. igenlő esetben meg kell határozni, hogy az igénypontokban található kiegészítő elemek „átalakítják-e” az igénypont jellegét szabadalmazható találmánnyá.

A legfelsőbb bíróság megállapította, hogy a vitatott szabadalom igénypontjai közbenső megállapodás elvont eszméjére vonatkoznak, ahol egy harmadik felet használnak a megállapodás kockázatának enyhítésére. A legfelsőbb bíróság a *Bilski v. Kappos*-döntésre utalt, amelyben elutasított egy áringadozások miatti pénzügyi kockázat ellen biztosító eljárást.

Hasonlóan a *Bilski*-ügy szerinti kockázatbiztosításhoz, a legfelsőbb bíróság megállapította, hogy a közbenső megállapodás alapvető gazdasági gyakorlat, amely régóta elterjedt az Egyesült Államok kereskedelmi gyakorlatában.

A legfelsőbb bíróság, miután megállapította, hogy az igénypontok közbenső megállapodás elvont eszméjére irányulnak, azt vizsgálta, hogy van-e az igénypontokban valami, ami szabadalmazhatóvá teheti azokat. Megállapította, hogy az eljárási igénypontok csupán általános számítógép használatát kívánták meg, és ezért nem tették lehetővé az elvont ötlet átalakítását szabadalmazható találmánnyá.

Itt feltehető a kérdés, hogy egy bejelentőnek hogyan kell átalakítania egy igénypontot, hogy az szabadalmazható legyen. A legfelsőbb bíróság döntése nem nyújt világos iránymutatást ilyen szempontból. Ezt a szövetségi kerületi bíróságoknak kell megtenniük. A döntés azonban megjegyzi, hogy az eljárási igénypontok nem javítják magának a számítógépnek a működését, és bármilyen egyéb technológia vagy műszaki terület javítását sem teszik lehetővé.

Három igénypontosorozat volt a legfelsőbb bíróság előtt. Az első pénzügyi kötelezettségek kicserélésére szolgáló eljárásra vonatkozott. A második igénypontosorozat a kötelezettségek kicserélésére szolgáló eljárás lefolytatását lehetővé tevő számítógépre, míg a harmadik igénypontosorozat számítógéppel olvasható olyan közegre vonatkozott, amely a kötelezettségek kicserélési eljárását megvalósító programkódot tartalmazott.

A legfelsőbb bíróság szerint az eljárásigénypontok nem voltak szabadalmazhatók, és a többi igénypontot is elutasította, mert megállapította, hogy a rendszerigénypontok semmi lényegeset nem adtak az elvont ötlethez, és így nem voltak szabadalmazhatónak tekinthetők.

A legfelsőbb bíróság többször megerősítette, hogy a szabadalmazhatóság nem függ egyszerűen a fogalmazó ügyességétől. Más szavakkal: a szabadalmazható tárgyra vonatkozó törvény nem olyan, mint egy viaszorr, amelyet bármilyen irányba lehet fordítani vagy csavarni.

D) A *Sandoz* 2007. december 27-én benyújtott egy első rövidített új gyógyszerkérelmet (ANDA) az Egyesült Államok Élelmiszer- és Gyógyszerhivatalánál (Food and Drug Administration, FDA), engedélyt kérve, hogy gyárthassa és eladhassa a Copaxone® javasolt generikus változatát a narancs könyvben (Orange Book) bejegyzett szabadalmak lejáratá előtt. 2009. június 29-én a *Mylan* is benyújtott egy ANDA-kérelmet. Az ANDA-kérelmekre tekintettel a *Teva* és a *Yeda Research and Development Co., Ltd* (Yeda) különállóan beperelte a Sandozt 2008 augusztusában, továbbá a *Mylant* és a *Natcót* 2009 októberében New York Déli Körzetének Bíróságánál a narancs könyv szabadalmainak, továbbá az 5 800 808 sz. ('808-as) és a 6 048 898 sz. ('898-as) USA-beli szabadalmuk bitorlásáért. A bíróság végzést adott ki, amellyel megtiltotta a Sandoznak és a Mylannak 2015. szeptember 1-jéig (a '808-as szabadalom lejáratási napjáig) a Copaxone® generikus változatainak a forgalmazását.

A kereseteket egyesítették, és 2012. június 29-én a körzeti bíró megállapította, hogy mind a kilenc szabadalom érvényes, érvényesíthető és bitorolva van. Konkrétan a bíró megállapította, hogy a *Mylan* hét és a *Sandoz* négy szabadalmat bitorolt.

2013. július 26-án a Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal for the Federal Circuit, CAFC) úgy döntött, hogy a szabadalmak közül négy érvényes volt, azonban öt szabadalmat érvénytelennek minősített, mert azok igénypontjai határozatlanok voltak, tekintettel arra, hogy egy szakember nem tudta volna megállapítani az igénypontok határait. Az érvénytelennek talált amerikai szabadalmak száma: 5 800 808, 5 981 589, 6 048 898, 6 620 847 és 6 939 539. Az érvényesnek talált amerikai szabadalmak száma: 6 054 430, 6 342 476, 6 362 161 és 7 199 098. A '808-as szabadalom megsemmisítése azért volt jelentős, mert a narancs könyvben felsorolt szabadalmak közül a legkésőbbi volt a lejáratási napja (2015. szeptember 1.); a többi szabadalom azonos napon, 2014. május 24-én járt le. A CAFC az ügyet visszaküldte a körzeti bíróságnak annak meghatározása érdekében, hogy módosítja-e a végzését.

2013. november 13-án a legfelsőbb bíróság megtagadta a Tevának azt a kérését, hogy függesse fel a CAFC döntését. A Teva kérésének elutasítása következtében a kerületi bíróság kénytelen volt követni a CAFC utasítását, és módosítani saját végzését. Ennek eredményeként a Sandoz és a Mylan engedélyt kapott arra, hogy a Copaxone® generikus verzióját 2014. május 24-én (és nem 2015. szeptember 1-jén) forgalomba hozhassa.

A legfelsőbb bíróság 2014. március 31-én különleges végzéssel (Writ of Certiorary) engedélyezte a CAFC döntésének felülvizsgálatát, amit a Teva külön beadványban kért.

A Teva 2014. április 4-én kérelmet nyújtott be John G. Roberts főbírnál, amely arra irányult, hogy a legfelsőbb bíróság vonja vissza a CAFC rendelkezését, amellyel módosította a körzeti bíróság végzését. Kérelmében a Teva azt állította, hogy „valószínűleg helyrehozhatatlan kár érné, ha a végzést nem vonnák vissza”. A Teva érvelése szerint a jogosultság megvonásának elmaradása esetén az alperesek piacra vihetnének olyan termékeket a '808-as szabadalom oltalmi idejének lejártá előtt 15 hónappal, amelyek bitorolják ezt a szabadalmat. A főbíró a Sandoznak és a Mylannak 2014. április 14-ig adott határidőt a Teva kérelmének megválaszolására.

A Sandoz és Mylan 2014. április 14-én közösen elemezte a Teva kérelmét arra hivatkozva, hogy annak engedélyezése számukra végtelen nagy kárt okozna, mert a Teva a generikus változatok bevezetése előtt aláásná az akkori Copaxone®-piacot; a Teva ugyanis 2014. január 28-án FDA-engedélyt kapott a gyógyszer 40 mg-os injekcióinak a forgalmazására, vagyis tönkretenni szándékszik a 20 mg-os piacot, amelyre a Sandoz és a Mylan 2014. február 28-án kívánt belépni.

A Teva 2014. április 17-i válaszában cáfolta a Sandoz és a Mylan érveit.

A főbíró 2014. április 18-án megtagadta a Teva kérelmét, mert nem volt meggyőződve arról, hogy a CAFC döntésének felfüggesztése a Tevának helyrehozhatatlan kárt okozna. Ezért megalapozatlannak találta a Teva rendkívüli kérésének a teljesítését.

E) A *Reuters* 2014. július 4-én jelentette, hogy az amerikai *Anheuser-Busch InBev SA* (A-B) a cseh Ceske Budejovicében (német neve: Budweis) megvásárolt egy Samson nevű kis sörfőzdét. A Samsonnak bizonyos védjegy- és földrajzieredetjelző-jogai voltak a Budweiser kifejezéssel kapcsolatban, és időről időre szembeszállt az A-B arra irányuló kísérleteivel, hogy bizonyos európai államokban használja és lajstromoztassa a BUDWEISER és a BUD védjegyet. Ez követett egy hasonló ügyletet 2011 végéről, amikor az A-B bizonyos Budweiser-vonatkozású védjegyeket szerzett egy hasonló vonatkozású jogi személytől: a Budejovicky Mestansky Pivovartól.

Ezzel a szerzeménnyel az A-B lenyelte egyik legfőbb ellenfelét a BUDWEISER és a BUD védjegy globális jogaiért hosszú idő óta vívott harcban, és ez a szerzemény lehetővé tette az A-B számára, hogy zászlót tűzzön le legfőbb ellenfele, az állami tulajdonú Budejovicky Budvar otthonát jelentő városban, vagyis Ceske Budejovicében. A gyakorlatban azonban ez nem hozott lényeges változást az A-B és a Budvar közötti vitákban.

A Budvar jogokat igényel a BUDWEISER védjegyben legalább 1895 óta, ám már Budweisben a 13. század óta főznek sört. Az A-B BUDWEISER márkanévét 1876-ban vezették be az Egyesült Államokban. A gondok az 1900-as évek elején jelentkeztek, amikor a két vállalat exportálni kezdte termékeit. A számos országban folytatott pereskedés apró részekből álló jogokhoz vezetett. Az A-B terméket Európában BUD-ként ismerik, míg a Budvar söret az Egyesült Államokban CZECHVAR védjeggyel forgalmazzák. Egy 2012-ben született bírósági döntés alapján mindkét fél engedélyt kapott az Egyesült Királyságban a BUDWEISER védjegy használatára.

Miközben ez a helyzet történelmi és földrajzi gyökerei miatt igen sajtóságos, rendkívüli óvatosságra int a védjegyek nemzetközi forgalmazása terén olyan termékekkel vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyeket a pillanatnyilag csak hazai forgalmazásra gondoló védjegytulajdonos valamikor a jövőben esetleg exportálni kíván.

F) A 43 éves amerikai *Christopher Renzi* (Renzi) kérelme alapján az USPTO 2009-ben lajstromozta a JBS védjegyet, amelyet Renzi farmernadrágokon és más ruházati termékeken, valamint egy online testkultúra-videón használt. Renzi keresetet nyújtott be a Rhode Islandi Kerületi Bíróságnál (RIKB), kérve, hogy az erősítse meg a jogát a CR7 kifejezés használatára az Egyesült Államokban. Renzit ugyanis a JBS dániai textilipari cég felszólította, hogy hagyja abba a JBS kifejezés használatát, mert az általa birtokolt CR7 védjeggyel gyárt fehérneműt, és tervezi ennek a fehérneműmárkának a bevezetését az Egyesült Államokban. „A CR7 kifejezés annyira szorosan kapcsolódik *Christiano Ronaldo* hírnevéhez, hogy a nagyközönség azonnal feltételezné e kifejezés kapcsolatát a világhírű futballistával” – közölte a JBS az USPTO Védjegy-fellebbezési Tanácsával. A 29 éves Ronaldo egyike a legjobban ismert arcoknak a sportvilágban, hivatalos Facebook-oldalán 93 millió „like” található.

2014. július 28-án benyújtott keresetében Renzi arra hivatkozott, hogy a kifejezés nevének kezdőbetűiből és október 7-i születési időpontjából tevődik össze.

Renzi ügyvédje azt mondta a Reuters hírügynökségnek, hogy bár a portugál sztár híresebb használója a CR7 kifejezésnek, az ügyet nyilván az nyeri meg, aki a kifejezést először használta. „Mi be tudjuk bizonyítani, hogy mi voltunk az Egyesült Államokban a CR7 név első használói a kereskedelemben” – tette hozzá.

G) Az ékszerész Fabergé 2014 júniusában „szégyentelen” védjegybitorlásért beperelte a vendéglős Faberge-et, aki neve utolsó betűjén nem használ ékezetet, és az „a” betűt az Eiffel-torony képével helyettesíti. Azt is kifogásolta, hogy Faberge New York-i éttermének bejáratán lemásolta az ő londoni gyémántüzletének bíbor- és aranyszínű kialakítását. Fabergé további vádként említette, hogy Faberge étlapján olyan ételnevezések szerepeltek, amelyek az ékszerész cég történetére utaltak.

A Fabergé ékszerész céget 1842-ben Szentpéterváron alapították, és hírnevét a cári család számára készített ékszertervezések alapozták meg.

A New York-i étterem tulajdonosa azzal érvelt, hogy a fogyasztókat a két vállalat nem téveszti meg, mert ő marhaszeleteket árul ékszerek helyett, de elfogadta New York Északi Kerületi Bírósága bírójának, John Gleesonnak a döntését, aki elrendelte, hogy Faberge az

írásmód és a kiejtés különbségének ellenére 2014. augusztus végéig változtassa meg éttermének a nevét. Emellett a vendéglősnek 25 000 USD kártérítést kell fizetnie, és cégnevét le kell takarnia, amíg új nevet nem kezd el használni.

A Faberge étterem New York Brooklyn kerületében 2013-ban nyílt meg.

H) A *Gillette*, a Procter & Gamble leányvállalata hét mintaszabadalommal és egy hasznossági szabadalommal rendelkezik. 2014. augusztus 27-én egy ohioi kerületi bíróságnál pert indított az észak-karolinai *Rocusa International* (*Rocusa*) online üzlet ellen, azt állítva, hogy az Mach, Fusion és Venus borotvapenge-patronjainak és egyéb termékeinek a „generikus” változatait árusítja más elnevezéssel, így például „Generic ORAL B replacement heads” névvel, és ezzel a *Rocusa* „szándékosan utánozza és közvetlenül másolja” legjobban fogyó borotva- és egyéb termékeinek az értékes egyedi és megkülönböztető díszítő és nem funkcionális kivitelezését. Ezért a *Gillette* azzal vádolta a *Rocusa*t, hogy az szándékosan bitorolja mintaszabadalmainak és hasznossági szabadalmának a jogait. Állítása szerint a *Rocusa* nemcsak közvetlenül, hanem közvetve is bitorolt azzal, hogy más weboldalakon is eladásra ajánlotta termékeit.

A *Gillette* 1998-ban bevezetett MACH3 borotvájának a kifejlesztése 750 millió USD-nél többre került, és ez volt a világon az első hárompengés borotvakészülék.

Argentína

A Polgári Fellebbezési Bíróság (PFB) 2013. július 12-én megerősítette az elsőfokú bíróság döntését, amely elutasított egy a DINATEC védjegy használata ellen benyújtott ideiglenes intézkedésre vonatkozó kérelmet. Az utóbbi kérelmet a felperes a TRIPS-megállapodás 50. cikke alapján nyújtotta be az általa korábban lajstromoztatott DINA és DIN DINA védjegy alapján.

A PFB döntésében megállapította, hogy bár kivételes körülmények között lajstromozatlan védjegyek, amelyeket széles körűen használtak és goodwillre tettek szert, védjegyoltalmat nyerhetnek, azonban az adott ügyben ilyen különleges körülmények nem forogtak fenn.

Brazília

A *João Andante* (João) cég a Brazil Védjegyhivatalnál (BVH) lajstromoztatta az alábbi ábrás JOAO ANDANTE védjegyet:

Ez ellen adminisztratív törlési eljárást indított a BVH-nál az alábbi ábrás JOHNNIE WALKER védjegyére hivatkozó angol *Diageo Brands B.V.* (Diageo) vállalatcsoport:

A Diageo arra hivatkozott, hogy a João utánozta az ő márkanevét, és hangsúlyozta, hogy az alperes nyilvánvalóan rosszhiszeműen járt el védjegyének utánzásakor.

A BVH helyt adott a Diageo keresetének, és törölte a João védjegyét.

Ezt követően a João O ANDANTE szöveggel használja ábrás védjegyét, bár kétséges, hogy ez elegendő lesz-e a Diageo részéről egy új lépés elkerülésére.

Dél-Szudán

Dél-Szudán igazságügy-minisztere bejelentette, hogy az 1969. évi szudáni védjegy törvény rendelkezései szerint elkezdik a védjegybejelentések elfogadását.

Egyesült Arab Emírségek

Az osztrák *Bremstaller Gesellschaft* (Bremstaller) 2011. március 27-én az Egyesült Arab Emírségek Védjegy hivatalánál lajstromoztatta az ECOTHERM védjegyet.

Egy *Ecotherm General Contracting LLC* (Ecotherm) nevű vállalat 2012. június 21-én kérelmet nyújtott be az ECO THERM ábrás védjegy lajstromozása iránt. A védjegyet elfogadták, és 2013. november 4-én publikálták a hivatalos közlönyben. Az ezt követő 30 napos felszólalási határidőn belül a védjegy lajstromozása ellen felszólalt a Bremstaller a következő okok alapján:

- korábbi lajstromozása alapján elsőbbsége van, és
- védjegyét a 11. áruosztályban lajstromozták, míg a kifogásolt védjegybejelentés a 37. áruosztály szolgáltatásaira vonatkozik, de minthogy mindkét áruosztály építés vonatkozású, nagy az áruk és a szolgáltatások forrásának összetévesztési valószínűsége.

A védjegy hivatal helyt adott a felszólalásnak, és törölte a kifogásolt védjegybejelentést.

Egyesült Királyság

A *Philips*, a holland elektronikus világcég az Egyesült Királyságban a japán *Nintendó*val szemben csatát nyert, amelyben a Nintendo Wii készülékéről a Philips azt állította, hogy az bitorolja két szabadalmát: az 1 573 498 sz. európai szabadalmat, amely irányítókészüléken alapuló interfészrendszert használ, és a 2 093 650 sz. európai szabadalmat, amely virtuális testben egy modelltetet ír le.

A Nintendo Wii konzolja lehetővé teszi a felhasználók számára, hogy kéz- és testmozdulatokkal vezéreljék a képernyőn történeteket. A játékok példáulként említjük a Wii-teniszt és a Wii-ökölvívást.

A Philips 2012-ben indított pert a Nintendo ellen az Egyesült Királyságban, és bírósági eljárásokat indított Németországban, Franciaországban és újabban az Egyesült Államokban is. A Felsőbíróság (High Court) 2014. június 20-i döntésében megállapította, hogy a Nintendo bitorolta a Philips két szabadalmát, amelyek mindegyike kézjelek és kézmozdulatok észlelésére vonatkozott.

A Philips egy harmadik szabadalmát, a 0 808 484 sz. európai szabadalmat, amely egy virtuális test mozgását vezérlő eljárásra és készülékre vonatkozik, a Felsőbíróság érvénytelennek nyilvánította. *Colin Birss* bíró a döntésben megállapította, hogy az általános tudás nem ölel fel olyan berendezést, amely fizikai mozgásszenzort egyesít egy másik szenzorkészülékkel, és nem meggyőzők azok az érvek, amelyeket a Nintendo adott elő e két szenzor egyesítésére. A döntés azt is megállapítja, hogy az általános tudás nem foglal magában olyan játékot, amely kézmozdulatok elemzésén alapszik.

A Nintendo közölte, hogy az a két szabadalom, amelyet állítólag ő bitorolt, érvénytelen, és fellebbezni fog a döntés ellen.

Európai Bíróság

Az Európai Unió Bírósága (Court of Justice of the European Union, CJEU) főtanácsnok, *Cruz Villalón* 2014. augusztus 7-én egy nem kötelező döntésben meghatározta, hogy megtermékenyítetlen humán petesejtek, amelyek osztódását és további fejlődését partenogenezissel stimulálták, a biotechnológiai találmányok jogi oltalmára vonatkozó 98/44/EC-irányelv 6(2)(c) cikke szerint mindaddig nem esnek a „humán embriók” kifejezés hatálya alá, amíg nem képesek humán lényekké fejlődni, és genetikailag nem manipulálták őket ilyen képesség megszerzése céljából.

Az ügyet Anglia és Wales Felsőbírósága utalta a CJEU-hoz az Egyesült Királyság Szellemitulajdon-védelmi Hivatala (U.K. Intellectual Property Office, UKIPO) azon döntése ellen benyújtott fellebbezés ügyében, amely szerint az *International Stem Cell Corp.* (ISC) nem szabadalmaztathat eljárást pluripotens humán őssejtvonalak előállítására partenogenetikusan

aktivált oocitákból (amelyeket partenotokként említünk), valamint ezekkel az eljárásokkal előállított összejtvonlakat.

A főtanácsnok annak megállapításával jutott erre a következtetésre, hogy a Brüstle-ügyben hozott döntés [Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle, 7. (117.) évf. 2. sz., p. 141–142.] nem kívánt ellentétes eredményt. E döntés szerint a bíróság 2011-ben azt hitte, hogy szomatikus-sejtmag-átvitelnek alávetett megtermékenyített peték, partenotok és megtermékenyítetlen peték funkcionálisan egyenértékűek voltak, mert abban az időben a tudomány és a bíróság előtti feljegyzések nem tisztázták, hogy a partenotok további manipuláció nélkül nem tudnak emberi lényekké fejlődni – azok egyszerűen blasztociszta fázissá fejlődnek, amelyből fejlődhetnek pluripotens, de nem totipotens őssejtek. A főtanácsnok a különbséget jelentősnek találta, és leírta, hogy a totipotens sejtek képesek bármilyen humán sejttypussá – ideértve az extraembrionális szövetet – és teljes emberi lényé is fejlődni, míg a pluripotens sejtek a testet felépítő bármilyen sejté fejlődhetnek, de extraembrionális szövétté nem, és ezért nem fejlődhetnek emberi lényé.

Európai mintatörvény

Az 1990-es években széles körű vita folyt arról, hogy az európai mintatörvénynek kell-e és milyen mértékben védenie a pótalkatrészeket, különösen a gépkocsi-pótalkatrészeket. Ez volt az egyik fő oka a közösségi mintarendelet és a mintairányelvek késedelmes elfogadásának, sőt, ez majdnem meggátolta az Európai Unió tagállamai nemzeti mintatörvényeinek a harmonizálását.

Ennek a vitának (amely főleg az Európai Unió intézményei és az európai gépkocsigyártók között zajlott) az ideiglenes eredménye a mintairányelv 14. cikkében lefektetett „befagyasz-tás plusz”-megoldás volt, valamint a „javítási cikkely” megvalósítása a közösségi mintarendelet 110(1) cikkében. Az utóbbi rendelkezés szerint „közösségi mintaoltalom nem létezhet olyan mintával kapcsolatban, amely összetett termék olyan alkatrészét képezi, amelyet ennek az összetett terméknek a javítására használnak úgy, hogy annak eredeti megjelenését állítják helyre”. Nemzeti szinten a „freeze-plus” megoldás a mintairányelv része lett, amelynek 14. cikke szerint az Európai Unió 28 tagállama számára megengedik, hogy hatályban tart-sák meglevő jogi rendelkezéseiket, azonban ha változtatni kívánják nemzeti törvényeiket, ezt a liberalizáció érdekében kell megtenniük, vagyis fennálló rendelkezéseikbe csak akkor vezethetnek be változásokat, ha azok célja az ilyen alkatrészek piacának liberalizálása. Ma a 28 tagállam közül tizenegy liberalizálta nemzeti pótalkatrész-piacát.

A tárgyalások egy új fordulóján a mintairányelv 14. cikkének revíziója (amit a mintairányelv 18. cikke ír elő) oda vezetett, hogy az Európai Bizottság javasolta a mintairányelv módosítását egy „javítási cikkely” bevezetésével is. Az Európai Parlament 2007. december 12-én módosításokkal elfogadta ezt a javaslatot, és továbbította a Tanácsnak. A Tanács azonban a mai napig nem hozott döntést, aminek az az oka, hogy az Európai Unió leg-

nagyobb gépkocsigyártó országai, nevezetesen Németország és Franciaország ellenezte a pótalkatrészipiac liberalizálását.

A legújabb fejlemény, hogy az Európai Unió hivatalos közlönyének 57. kötete, amely 2014. május 21-én jelent meg, az „Elavult bizottsági javaslatok visszavonása” fejezetben arról számol be, hogy visszavonták az Európai Bizottság alábbi című javaslatát: „Az Európai Parlament és a Tanács tervezete a minták jogi oltalmára vonatkozó 98/71/EK irányelv módosításáról”. Ennek megfelelően jelenleg befejezettnek kell tekinteni az európai mintatörvény harmonizálására és egy egész Európára érvényes „javítási paragrafus” létrehozására vonatkozó erőfeszítéseket.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) Bővített Fellebbezési Tanácsát (Enlarged Board of Appeal) nemrég felkérték annak a kérdésnek az eldöntésére, hogy egy, az ESZH felszólalási eljárásában elvégzett módosítást milyen mértékben lehet megtámadni világosság hiánya miatt. A fellebbezési tanács (FT) által a T 373/12 ügyben feltett műszaki kérdés már engedélyezett igénypontok kombinációja folytán bekövetkező módosításokra vonatkozik. Az ilyen kérdést a múltban erősen vitatták.

Az 1993. március 31-én kiadott G 9/91 sz. döntéssel kapcsolatban a Bővített Fellebbezési Tanács általános alapon már állást foglalt egy ilyen ügyben, megállapítva, hogy felszólalási vagy fellebbezési eljárások folyamán egy szabadalom igénypontjainak vagy egyéb részeinek a módosítása esetén az ilyen módosításokat alapvetően meg kell vizsgálni az Európai Szabadalmi Egyezmény követelményeivel való összeférhetőség szempontjából.

Ez a döntés azonban nem teljesen tisztázta a „módosítások” kifejezés jelentését, mert a tanács nem fejtette ki, hogy azt hogyan kell érteni: az bármilyen változásra, vagyis sajtóhibákra is vonatkozik-e egy igénypontban, vagy pedig csupán olyan módosításokra, amelyek lényeges természetűek.

Az ilyen bizonytalanság a fellebbezési tanácsok számos olyan döntéséhez vezetett, amelyben a „módosítás” kifejezés jelentését tárgyalták meg. A legtöbb döntés arra a következtetésre jutott, hogy a világosság vizsgálatára csak akkor van szükség, amikor a módosítások az igénypont tartalmának műszakilag lényeges változását okozzák (vagyis nem csupán sajtóhibák).

Mindazonáltal a fellebbezési tanácsok joggyakorlata még mindig nem egységes azzal kapcsolatban, hogy a módosítás világosságát akkor is vizsgálni kell-e, amikor a módosítás már engedélyezett független és függő igénypontok kombinációjából ered. A fellebbezési tanács döntése a T 459/09 sz. ügyben többek között megállapította, hogy egy módosított igénypont világosságát akkor is vizsgálni kell, ha a módosítás csupán az engedélyezett szabadalom igénypontjainak szó szerinti kombinációjából áll.

A Bővített Fellebbezési Tanácsot most felkérték arra, hogy foglaljon végleg állást ebben a sokat vitatott kérdésben, hogy ezáltal biztosítsa a vonatkozó jogszabály egységes alkalmazását.

B) Az Európai Szabadalmi Szervezet Adminisztratív Tanácsa (AT) Hágában 2014. június 25-én és 26-án tartott összejövetelén további három évvel, vagyis 2018. június 30-ig meghosszabbította az ESZH elnökének, Benoît Battistellinek az elnöki megbízatását.

Október 26-i hatállyal kinevezte *Josef Kratochvilt* (Csehország) a Műszaki és Működési Támogató Bizottság (Technical and Operational Support Committee, TOSC) vezetőjévé, és 2014. július 1-jei hatállyal *Bucura Ionescut* (Románia) a TOSC helyettes vezetőjévé. A tanács 2014. június 26-i hatállyal kinevezte továbbá *Patricia Garcia-Escuderot* (Spanyolország) és *Marco Dinist* (Portugália) az Európai Szabadalmi Akadémia Ellenőrző Tanácsának tagjává.

C) 2014. június 25-én Amszterdamban lerakták az ESZH-nak a francia *Jean Nouvel* és a holland *Diederik Dam* által tervezett új épülete alapkövét. Ezt az aktust közösen végezte *Mark Rutte*, Hollandia miniszterelnöke és Benoît Battistelli, az ESZH elnöke.

A 2017-ben elkészülő, 80 000 m² alapterületű épület egy 1972-ben emelt, 86 m magas és most lebontott torony helyére kerül, amelyben a Nemzetközi Szabadalmi Intézet működött, és amely 1978-ban beolvadt az ESZH-ba.

Az új épület létrehozását és felépítését teljes mértékben az ESZH finanszírozza; az előirányzott költség 205 millió EUR.

A holland miniszterelnök ünnepi beszédében rámutatott, hogy Hollandiának sok tudományfejlesztő intézete van, és az innovatív európai gazdaságok között az elmúlt évben a negyedik helyről a harmadikra lépett; az európai szabadalmi bejelentések száma 17%-kal, 7500-ra nőtt.

Az ESZH jelenléte Hágában évente 560 millió EUR többletet ad a holland gazdaságnak, és mintegy 5500 munkahelyet teremt.

Jelenleg az ESZH hágai részlegének 2700 alkalmazottja van; többségük magasan képzett mérnök és tudós, akik szabadalmi elővizsgálóként dolgoznak a műszaki tudomány valamennyi területén.

A hágai intézmény a szabadalmak és a műszaki irodalom terén a világ legnagyobb gyűjteményét birtokolja, amely 120-nál több adatbázisban 600 milliót meghaladó adategységet tartalmaz.

Az Európai Unió Bírósága

A) A *Coty*, a híres francia parfümgyártó cég színes üvegben árusítja a „Davidoff Cool Water Woman” felirattal ellátott parfümjét.

A *First Note*, egy belga illatszer-nagykereskedő 2007 januárjában egy férfinak eladott egy „Blue Safe for Women” nevű parfümöt. Ez a férfi összevásárolt néhány ilyen terméket a First Note üzleteiben, majd Németországban újra eladta azokat.

Válaszként a Coty beperelte a First Note-ot, azt állítva, hogy a parfüm terjesztése hasonló üvegben védjegybitorlást, továbbá törvénytelen összehasonlító hirdetést és tisztességtelen utánzást jelent.

A keresetet a német elsőfokú bíróság és a német fellebbezési bíróság egyaránt elutasította, arra hivatkozva, hogy egy német bíróságnak nincs nemzetközi joghatósága.

A Coty ezután a Szövetségi Legfelsőbb Bírósághoz (Bundesgerichtshof, BGH) nyújtott be fellebbezést, amely az ügyet az Európai Unió Bíróságához utalta. A BGH lényegileg azt kérdezte a CJEU-tól, hogy egy olyan tagországi (németországi) bíróság, amely országban egy hamis árut újra eladnak, ítélezhet-e ennek az árunak az eladójával szemben, ha az utóbbi székhelye egy másik tagállamban (Belgium) van.

A CJEU 2014. június 5-i döntésében nemleges választ adott, megállapítva, hogy a „tagállam, amelyben a bitorlás tényét elkövették” fogalmat a 40/94 sz. rendelet 93(5) cikke szerint úgy kell értelmezni, hogy egy hamis árunak egy tagállamban való eladása esetén, amit a vásárló által egy másik tagállamban való eladás követ, nem engedi meg joghatóság létrehozását abból a célból, hogy az bitorlási ügyet hallgasson meg az eredeti eladó ellen, aki saját maga nem is tett semmit abban a tagállamban, ahol a felkért bíróság székel. Vagyis a Coty Németországban nem léphet fel a hamis termékek belgiumi eladója ellen.

A CJEU az ügyet visszaküldte a BGH-nak.

B) Az *AstraZeneca AB (Astra) v. Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks*-ügyben Anglia és Wales Felsőbíróságának a kérésére a CJEU úgy döntött, hogy a Svájci Orvosi Termékek Intézete (SwissMedic) által egy orvosi termékkel kapcsolatban kiadott adminisztratív engedélyt, amelyet Liechtensteinben önműködően elismernek, a 469/2009 EC számú rendelet 13(1) cikke szerint első engedélynek kell tekinteni ennek a gyógyászati terméknek a forgalomba hozatalához kiegészítő oltalmi tanúsítvány (supplementary protection certificate, SPC) elnyerése szempontjából.

Ez vonatkozik olyan körülményekre is, amikor az engedély időben megelőzi ugyanezen gyógyászati termékre akár az Európai Gyógyszerügynökség (European Medicines Agency), akár az Európai Unió tagállamainak vonatkozó hatóságai által kiadott forgalombahozatali engedélyt, összhangban azokkal a követelményekkel, amelyek le vannak fektetve a 2001/83/EC irányelvben az emberi használatra vonatkozó gyógyászati termékekkel kapcsolatban.

Az Astra azon a nézeten volt, hogy SPC-célokra az „első engedélynek” összhangban kell lennie az Európai Unió alkalmazható törvényes követelményeivel (2001/83 sz. irányelv), de eltérő a helyzet a svájci forgalmazási engedély esetében. A CJEU tisztázta, hogy az Astra 2004. évi svájci forgalmazási engedélye, nem pedig 2009. évi európai uniós forgalmazási engedélye az „első engedély” az SPC oltalmi idejének számítása szempontjából. Ennek eredményeként az SPC oltalmi ideje ebben az esetben jelentősen csökkent. A CJEU döntésének előfeltétele ebben az esetben az a tény volt, hogy egy svájci forgalmazási engedélyt Liechten-

steinben önműködően elismernek, és Liechtenstein az Európai Gazdasági térség tagjaként az Európai Unióval kölcsönös elismerési egyezményre lépett.

Emellett a CJEU rendelkezése fontos a 2001/83 sz. irányelv 10. cikke és a gyógyszerészeti termékek adatkizárólagosságának időtartama szempontjából. Elvileg egy bejelentőtől nem kívánják, hogy benyújtsa előklinikai és klinikai próbák eredményeit, ha bizonyítani tudja, hogy a gyógyszerészeti termék egy referencia gyógyszerészeti termék generikuma, amelyet egy tagállamban vagy az Unióban legalább nyolc éve engedélyeztek. Egy ilyen generikus gyógyszerészeti terméket nem lehet forgalomba hozni, amíg legalább tíz év el nem telt a referenciatermék kezdeti engedélyezésétől. Ezért az „első engedély” időpontja lényeges, és a vállalatoknak figyelembe kell venniük, hogy a jövőben egy svájci forgalmazási engedélyt az adatkizárólagossági időtartam szempontjából „első engedélynek” fognak tekinteni.

C) A CJEU 2014. július 10-én úgy döntött, hogy az *Apple* védjegyzettetheti üzleteinek elrendezését.

A döntés előzménye, hogy a Német Szabadalmi és Védjegy hivatal (Deutsche Patent- und Markenamt, DPMA) 2013 januárjában elutasította az Apple ilyen tárgyú védjegykérelmét, ami ellen az Apple a Szövetségi Szabadalmi Bíróságnál (Bundespatentgericht, BPG) nyújtott be fellebbezést.

A BPG szintén elutasította az Apple kérelmét arra hivatkozva, hogy az üzlet megjelenését mutató mintát a fogyasztók nem társítanák a termékek kereskedelmi eredetével.

Ezután az Apple a CJEU-hoz fordult, és azt kérte, állapítsa meg, hogy a lajstromoztatni kívánt minta megkülönböztette-e termékeit és szolgáltatásait más áruktól és szolgáltatásoktól. Az Apple üzletei jól ismertté váltak tágas elrendezésük és a termékek bemutatására szolgáló fehér pultok miatt. Az üzletekben nincs ellenőrzés, és az elárúsítók távirányított pénztárkészülékeket használnak.

A CJEU döntése megállapította, hogy a lajstromoztatni kért minta elegendő megkülönböztetőképeséggel rendelkezett ahhoz, hogy védjegyoltalmat lehessen rá adni.

D) A CJEU elutasította a *Bimbo* cég keresetét, amelyben a Bimbo a 30. áruosztályban a BIMBO DOUGHNUTS (Bimbo-fánk) védjegy közösségi lajstromozását kérte tészta- és péktermékekre, különösen fánkokra, megállapítva, hogy fennállt az összetévesztés valószínűsége egy korábbi nemzeti DOUGHNUTS védjeggyel.

A *Panrico* a 2007/2009 sz. Európai Unió Rendelet 8(1)(b) cikkére hivatkozva felszólalt a lajstromozás ellen számos korábbi nemzeti és nemzetközi védjegy alapján, ideértve a Spanyol DOUGHNUTS szóvédjegyet, amelyet tésztatermékekre és -készítményekre, valamint kör alakú kekszre lajstromoztak a 30. áruosztályban. A felszólalásnak helyt adott az Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (Office for Harmonization in the Internal Market, BPHH) Felszólalási Osztálya, Fellebbezési Tanácsa és az Általános Bíróság (General Court, GC) is azon az alapon, hogy megállapították: fennállt a védjegyek összetévesztésének a valószínűsége.

Ezután a Bimbo a CJEU-hoz nyújtott be fellebbezést. A CJEU döntése figyelembe vette, hogy független megkülönböztető szerepet tulajdonítottak egy összetett védjegy elemeinek.

Rendes körülmények között az átlagos fogyasztó egy védjegyet egészként vesz figyelembe, és nem elemzi annak különböző részleteit, vagyis védjegyeket úgy kell összehasonlítani, hogy mindegyiket egészként vizsgálják. A hasonlóság megítélését csak akkor lehet az uralkodó elem alapján megítélni, ha a védjegy összes egyéb eleme elhanyagolható. Egy összetett védjegy egy eleme nem tartja meg független megkülönböztető szerepét, ha a védjegy egyéb komponensével vagy komponenseivel együtt ez az elem olyan egységet képez, amely eltérő jelentéssel bír, ha ezeknek a komponenseknek a jelentésével külön-külön hasonlítják össze.

A CJEU megállapította, hogy először a kérelmezett védjegy által a célközönségre gyakorolt általános benyomást kell meghatározni. Ez magában foglalja a védjegy komponensei viszonylagos súlyának az elemzését a célközönség észlelésében. Ha egyszer már meghatározták az átlagos benyomást, a megtévesztés valószínűségét annak az általános benyomásnak a fényében lehet meghatározni, amelyet a védjegyek és az összes lényeges tényezők gyakorolnak az esetre. A CJEU egyetértett a GC-nek azzal a véleményével, hogy a *Medion*-ügy szerinti jogesetből világosan kitűnt, hogy a CJEU nem vezetett be könnyítést abban az ügyben az összetévesztés valószínűségének felbecsülését szabályozó elvekből. A *Medion*-döntés átlagos kifejezésekkel azt jelenti, hogy ha egy összetett védjegy egy eleme azonos vagy hasonló egy korábbi védjeggyel vagy védjegyhez, és jelentősen hozzájárul ennek a védjegynek az imázsához, amely megmaradt a köz emlékezetében (annak ellenére, hogy ennek a védjegynek egy másik eleme döntőbb lehet), ezt figyelembe kell venni az összetett védjegy és a korábbi védjegy közötti hasonlóság felbecsülésekor, és ezért az említett elem fontos az összetévesztés valószínűségének a meghatározásakor.

Ebben az esetben a GC megállapította, hogy ha a „Bimbo” elem uralkodó volt a lajstromoztatni kívánt elemben, a „doughnuts” elem nem volt elhanyagolható a védjegy által keltett általános benyomás szempontjából. Az utóbbi elem jelentés nélküli volt a vonatkozó (spanyol) közönség számára, így a „Bimbo” elemmel kombinálva nem képezett olyan egységet, amely eltérő jelentésű a különálló elemek jelentésével összehasonlítva. Vagyis a „doughnuts” elem független megkülönböztető szerepet játszott a kérelmezett védjegyben, és figyelembe kellett venni az összetévesztés valószínűségének általános megítélésekor.

A fentiek következtében a CJEU megállapította, hogy a GC helyesen alkalmazta a 8(1)(b) cikket annak megállapításakor, hogy fennállt az összetévesztés valószínűsége.

E) A CJEU 2014. augusztus 7-én arról döntött, hogy adható-e kiegészítő oltalmi tanúsítvány a növényvédő szerekben kiegészítőként használt „széfenerekre” (angolul: safener). A széfenér a növényvédőszer-készítmények olyan komponense, amely önmagában nem rendelkezik peszticid vagy herbicid hatékonysággal, azonban csökkenti a hatóanyag bizonyos növényekre kifejtett toxikus hatását, vagyis növeli egy növényvédő szer hatékonyságát selektivitásának javítása és toxikus vagy ekotoxikus hatásának korlátozása által.

SPC-k az Európai Unió országaiban növényvédő szerekre, így peszticidekre vagy herbicidekre az 1990-es évek közepétől voltak szereshetők. A növényvédő szerek forgalmazását engedélyező eljárás során ki kell mutatni az engedélyező számára, hogy a termék kellően

hatékony, és nem fejt ki káros hatást az emberi vagy állati egészségre, vagy elfogadhatatlan befolyást a környezetre. Az SPC-ket azért vezették be kiegészítő oltalmi formaként, hogy kárpótolják a szabadalomtulajdonosokat a növényvédőszer-termék kereskedelmi kihasználásának azért a késedelméért, amely annak tulajdonítható, hogy ezeket a vizsgálatokat el kell végezni a forgalmazási engedély elnyeréséhez.

Miként bármilyen egyéb vegyszeti termék, a széfenerék is szabadalmazhatók önmagukban, függetlenül attól a növényvédelmi terméktől, amellyel együtt formulázzák őket. A Bayernek szabadalma van az izoxadifen széfenerre, amely részét képezi két bevált növényvédőszer-készítménynek. A Bayer SPC segítségével kívánta meghosszabbítani ennek az anyagnak az oltalmi idejét. A Német Szabadalmi és Védjegy hivatal és a Szövetségi Szabadalmi Bíróság bizonytalan volt az oltalom megadásának lehetőségében, és ezért az ügyet a CJEU-hoz utalták.

A növényvédő szerek kiegészítő szabadalmi oltalmát engedélyező, 1610/96 sz. rendelet (a növényvédelmi SPC-rendelet) a „termék” kifejezést mint „egy növényvédelmi termék hatóanyagát vagy hatóanyagainak kombinációját” határozza meg. A CJEU-nak arra a kérdésre kellett válaszolnia, hogy – mivel a széfenereknek legfeljebb közvetett hatásuk van a növényekre vagy káros szervezetekre – a növényvédelmi SPC-rendelet értelmében a széfenerekre kiterjed-e a „hatóanyag” kifejezés.

A CJEU megállapította, hogy a „hatóanyag” kifejezés a növényvédelmi SPC-rendeletben olyan anyagokra vonatkozik, amelyek saját maguk rendelkeznek toxikus, fitotoxikus vagy növényvédő hatással. A rendelet azonban nem tesz különbséget a közvetlen vagy közvetett hatás között, ezért a CJEU nem látott okot arra, hogy az „aktív anyagok” kifejezést olyanokra korlátozza, amelyek hatását közvetlennek lehet tekinteni.

Emellett a CJEU azt is megállapította, hogy az SPC engedélyezésére vonatkozó rendeleteket magától a forgalmazási engedély-megadási eljárástól különálló törvénykezési eljárásban hozták. Ezért, még ha a széfenereket a hatóanyagoktól külön szabályozták is, szükség van arra, hogy a többi komponensre vonatkozó adatokat is benyújtsanak, amikor a hatóanyag forgalmazási engedélyét kérelmezik.

A fentiek alapján a CJEU megállapította, hogy egy széfeneret tartalmazó növényvédő termék forgalmazási engedélyezése késleltetné a széfenerre adott szabadalom kereskedelmi kihasználását. Ilyen okok miatt a CJEU a növényvédelmi SPC-re vonatkozó rendeletben a „termékre” vonatkozó kifejezést úgy értelmezte, hogy az egy széfenerként való felhasználásra szánt termékre is vonatkozhat, ahol ez az anyag önmagában is kifejt toxikus, citotoxikus vagy növényvédő hatást.

A CJEU-nak ez a nézete némileg ellenkezik a gyógyászati segédanyagokra vonatkozó korábbi nézettel, amely az ilyen anyagokat saját joguk alapján szabadalmazásra alkalmatlannak tekintette. A CJEU azonban ezt az esetet eltérőnek vélte azon az alapon, hogy egy széfener hatásmódja nem hasonlítható szükségszerűen össze egy gyógyászati termék segéd-

anyagával, és hogy egy széfener néha lényeges egy hatóanyag használatához, hiszen egyes esetekben a hatóanyag nem kaphat forgalmazási engedélyt a széfener nélkül.

A CJEU döntése világos, különösen, ha a kombinációs termékekre vonatkozó SPC-kérelmek ügyében hozott döntésekhez viszonyítjuk, vagyis az SPC-kérelmezők a széfenerrek vonatkozásában egyértelműen láthatják kedvező esélyeiket.

Európai védjegyrendszer

2014. július 23-án az Állandó Képviselők Bizottsága (Committee of Permanent Representatives, COREPER) közös álláspontra egyezett meg az Európai Unió védjegyrendszerének korszerűsítéséről. Ez a döntés követte a reformcsomag Európai Parlament általi elfogadását 2014. február 25-én és az Európai Unió Tanácsa által 2014 májusában kiadott jelentést arról, hogy az elmúlt hónapokban számos fontos kérdést megtárgyaltak. A jelenlegi rendszer reformja főleg a következő kérdéseket fogja érinteni:

- az üzleti feltételek megjavítása a védjegyoltalom hatékonyabbá tétele érdekében az Európai Unió területén átmenő hamis áruk ellen;
- az innováció és a gazdasági növekedés elősegítése a védjegyrendszer elérhetőségének és hatékonyságának növelése útján az Európai Unióban; és
- a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal és a nemzeti hivatalok közötti együttműködés elősegítése.

A COREPER most felkérte az Európai Unió Tanácsának olasz elnökségét, hogy folytasson tárgyalásokat az Európai Parlamenttel gyors megállapodás létrehozása érdekében.

Franciaország

A tárgyalt ügyben az alperes 2012. október 2-án védjegybejelentést nyújtott be az „alphazome” kifejezés lajstromozása iránt „zom”-ok szerkesztésére vonatkozó termékekre és szolgáltatásokra. A „zom” kifejezés itt szokatlan geometriájú épületre vonatkozik.

A felperes, aki 2007. október 29. óta birtokolta az *alphazomes.org* doménnevet, felszólalt a Szellemtulajdon-védelmi Intézetnél az alperes védjegybejelentése ellen, azzal érvelve, hogy a védjegy nem lajstromozható, mert neki (a felperesnek) a szellemtulajdon-védelmi törvénykönyv L712-4 cikke alapján korábbi jogai vannak a lajstromozatlan, jól ismert ALPHAZOMES védjegyre. Állításának alátámasztására a felperes tájékoztatást nyújtott be a doménnévre, az arra vonatkozó weboldalra, az évenkénti látogatók számára, továbbá a doménnév több könyvben és cikkben való előfordulására vonatkozóan, és beadványához egy DVD-t is csatolt.

Az intézet igazgatója 2013. február 5-én elutasította a felszólalást azon az alapon, hogy a felszólaló elmulasztotta igazolni az ALPHAZOMES lajstromozatlan védjegy jól ismert voltát. 2013. február 26-án a felszólaló fellebbezést nyújtott be a Bordeaux-i Fellebbezési Bíróság-

nál, majd 2014. január 31-én egy végső beadványt, kérve az intézet döntésének törlését és annak a ténynek a megerősítését, hogy a doménnév a szellemitulajdon-védelmi törvénykönyv L712-4 cikke szerint korábbi jogot képez. A bíróság 2014. március 10-én elutasította a fellebbezést, mert a felszólaló bizonyítékait nem tekintette elegendőnek annak megállapításához, hogy a lajstromozatlan védjegy, amelyre támaszkodni kívánt, valóban jól ismert volt a vonatkozó közönség és a francia piac lényeges részében. Azt is figyelembe vette, hogy a zomok iránt lényegileg korlátozott közönség érdeklődik.

A bíróság azokat az érveket, amelyeket a felszólaló a végső beadványában adott elő, eljárási okokból elutasította.

Fülöp-szigetek

A) A *Starwood Hotel & Resorts Worldwide Inc.* (Starwood), a világhírű W szállodák tulajdonosa és működtetője, felszólalt a *W Land Holdings Inc.* (WLH) által a Fülöp-szigeteki Védjegy hivatalnál benyújtott védjegybejelentés ellen, amelyben WLH a „W” betű védjegyként való lajstromozását kérte ingatlanügynöki tevékenységre (lényegileg társasházfejlesztésre). A Starwood a védjegy hivatalnál bizonyította, hogy:

- a W védjegyre korábbi védjegybejelentése van, és
- W védjegye jól ismert, és a Párizsi Unió Egyezmény alapján jogosult az oltalomra.

A védjegy hivatal igazgatója a Starwood javára hozott döntést, ami miatt a WLH a hivatal vezérigazgatójához fordult, azt állítva, hogy védjegyének lajstromozásából nem származna zavar, mert a Starwood védjegyét szórakoztatási célokra használják.

A vezérigazgató 2014. januárban úgy döntött, hogy tagadhatatlan a védjegyek hasonlósága. Hangsúlyozta a védjegy azon funkcióját, hogy rámutasson a hozzá tartozó áruk eredetére és tulajdonosára. A WLH által benyújtott védjegykérelem lajstromozása zavarhoz vezetne a felek áruai és szolgáltatásai közötti különbségek ellenére. A Starwood kiegészítő bizonyítékokat nyújtott be annak igazolására, hogy a W védjegyet a Fülöp-szigeteken ténylegesen használta, mert egy interaktív weboldalon keresztül lehetővé tette Fülöp-szigeteki lakosok számára, hogy szállodaszolgáltatásokat foglaljanak a Starwood szállodáiban.

A WLH a védjegy hivatal elutasító döntése ellen a fellebbezési bíróságnál nyújtott be fellebbezést, ahol az ügy jelenleg függőben van.

B) A Fülöp-szigeteki Szellemitulajdon-védelmi Hivatal 2014. május 20-án egy memorandumot tett közzé arról, hogy a mintabejelentők számára lehetővé teszi a minta publikálásának a bejelentés napjától számított 30 hónap elteltéig való elhalasztását, és így eddig az időpontig a minta titokban tartását.

A halasztásra vonatkozó kérelmet a bejelentéssel egyidejűleg vagy később is bármikor be lehet nyújtani a bejelentés publikálása előtt. Azt is lehet azonban kérni, hogy a bejelentést a 30 hónap lejárta előtt egy meghatározott korábbi időpontban publikálják.

Gépkocsigyártók szabadalmi versenyfutása

Az elmúlt években a gépkocsigyártók komoly versenyt folytattak az elektromos és az üzemanyagcellás gépkocsik gyártása terén, és ez jól tükröződik az ilyen tárgyú szabadalmak számában is.

A *Toyota* új elektromos hajtású gépkocsit fejlesztett ki, amely állítólag a *Tesla* technológiáján alapszik. A *Hyundai* Kaliforniában nemsokára forgalomba hoz majd hidrogénnel táplált Tucsonokat.

További perspektívát nyerhetünk arról, hogy mi várható a tiszta energiát hasznosító gépkocsiiparban, ha az ilyen gépkocsikra vonatkozó szabadalmak számát vesszük szemügyre. Itt a „Prius” révén a *Toyotáé* a vezető szerep, és 2002 óta 2013-mal bezárólag a legtöbb szabadalmi bejelentést nyújtotta be a hibrid/elektromos járművek területén. A *Ford* azonban szorosán a nyomában van, mert ilyen szabadalmak terén 2013-ban csupán eggyel és összesen 9 szabadalommal maradt le. 2013-ban a *Fordnak* 45, a *GM-nek* 39, a *Hyundainak* 35 és a *Hondának* 31 szabadalma volt. Nagyobb lemaradással következett a *Kia* és a *Mitsubishi* 17-17 szabadalommal. Ezeket a gyártókat 12 szabadalommal a *Tesla*, majd 10-10 szabadalommal a *Nissan* és a *Bosch* követte 2013-ban a hibrid/elektromos járművek területén.

Az üzemanyagcellás meghajtásra vonatkozó szabadalmak éllovasa 2013-ban a *GM* volt 128 szabadalommal. Őt a *Toyota* követte 110, a *Samsung* 69, a *Honda* 52 és a *Panasonic* 31 szabadalommal. A *Hyundainak* 29 és a *Nissannak* 22-22 ilyen szabadalma volt az elmúlt évben. Őket 12 szabadalommal a *Daimler* és 11-11 szabadalommal a *Société Bic* és az *UTC* követte.

A szabadalmak számát tekintve tehát az üzemanyagcellás meghajtás vezet, azonban nem szabad elfelejteni, hogy mindegyik meghajtásmódnak elektromotorra van szüksége, amely nem ismeri a különbséget az akkumulátorból vagy az üzemanyagcellából érkező elektromosság között. Az sincs kizárva, hogy végül a kétfajta áramforrás valamilyen kombinációja lesz a győztes.

Japán

A) A Japán Szabadalmi Hivatal adatelemzést végzett az amerikai, európai, japán, kínai és koreai szabadalmi bejelentésekkel kapcsolatban, és megállapította, hogy a csúcstechnológiák területén a japán vállalatok vezetnek. Az önműködő meghajtású járművek területén a *Toyotának* van a legtöbb szabadalmi bejelentése, és sok bejelentést nyújtott be a szenzortechnológia területén is, ami többek között lehetővé teszi menet közben a járművek közötti helyes távolságtartást, továbbá az előírt sebesség betartását.

B) A *Honda* 2011. február 18-án a Japán Védjegy hivatalnál kérelmet nyújtott be a SUPERCUB 3D védjegy lajstromozása iránt, a kérelmet azonban a hivatal megkülönböztetőképesség hiánya miatt elutasította.

A Honda fellebbezett az elutasítás ellen arra hivatkozva, hogy a SUPERCUB rendkívül sikeres márkajelzés volt motorokra, mert ebből a típusból 2014. márciusig 87 millió egységet adott el Japánban és külföldön. Emellett ilyen alapon a Honda bizonyítani tudta, hogy a védjegynek megfelelő alak megkülönböztetőképessegre tett szert. Ezért a hivatal fellebbezési tanácsa 2014. május 12-én elrendelte a védjegy lajstromozását.

Kína

A) 2014. április 29-én publikálták a Kínai Népköztársaság védjegy törvényének végrehajtási utasítását, amely 2014. május 1-jén lépett hatályba.

Az új végrehajtási utasítás néhány fontosabb pontját az alábbiakban foglaljuk össze.

– A bejelentőnek a bejelentéshez csatolnia kell személyazonossági igazolást. Ez az előírás változtatási, átruházási, megújítási, felszólalási, törlési és egyéb keresetek benyújtására is vonatkozik.

– Ha a Kínai Védjegy hivatal azon a véleményen van, hogy egy védjegybejelentés tartalma magyarázatra vagy módosításra szorul, erről értesíti a bejelentőt, akinek 15 napon belül válaszolnia kell a hivatali felhívásra.

– 2014. május 1-je után elfogadnak több osztályra vonatkozó bejelentéseket is. A bejelentések megosztását is engedélyezik.

– Árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatos elutasítás esetén a hivatali értesítés kézhezvételétől számított 15 napon belül kérni lehet a védjegybejelentés megosztását. A megosztott bejelentés új számot kap, de megtartja az eredeti bejelentés napját.

– A felszólalást benyújtásától vagy a válasz kézhezvételétől számított három hónapon belül ki lehet egészíteni bizonyítékokkal.

– Zenei tárgyú védjegybejelentés esetén zenei mintát kell benyújtani, és kottavonalrendszer segítségével vagy írásban meg kell magyarázni, hogyan kell használni a hangok lejegyzését.

– A bejelentőnek meg kell magyaráznia, hogyan kell használni egy 3D védjegyet, és mintát kell csatolnia, amelynek segítségével a 3D alak meghatározható. A csatolt rajznak a 3D védjegy legalább három nézetrajzát kell tartalmaznia.

– Színkombinációs védjegy esetén meg kell magyarázni, hogy hogyan kell használni a színkombinációt.

B) Az elektromos luxusautókat gyártó *Tesla Motors Co.* (Tesla) tervezett kínai terjeszkedésének akadályát képezi *Zhan Baosheng* (Zhan) kínai TESLA védjegye, amelyet a Kínai Védjegy hivatalnál 2006 szeptemberében benyújtott kérelme alapján 2009. júniusban lajstromoztak.

Zhan 2007-ben kérelmezte a TESLA MOTORS védjegy lajstromozását is, azonban ezt a kérelmét a hivatal elutasította, mert egy hasonló védjegyet egy *Quiao Weiwei* nevű kínai 2006-ban már lajstromoztatott.

A Tesla 2 millió jüan (326 600 USD) összeget ajánlott fel Zhannak a TESLA védjegy megvételéért, azonban az utóbbi állítólag ennek az összegnek a százszorosát kérte. (Talán abból a tényből indult ki, hogy az Apple 60 millió dollárért vette meg az IPAD védjegyet a Shenzhen Proview Technology kínai cégtől.) Zhan tagadja ezt, és arra hivatkozik, hogy vállalkozó kapitalisták akarnak 200 millió yüant beruházni elektromosgépkocsi-programjába.

Zhan kijelentette, hogy ő nem „védjegytroll”, vagyis olyan személy, aki azért lajstromoztat vállalatneveket, hogy azokat eladja a kínai piacra lépni kívánó cégeknek. „Azért lajstromoztattam a védjegyet 2006-ban, mert már 2002-ben elhatároztam, hogy felépítjük ezt a márkát”. Állítása szerint azért választotta a Tesla nevet, hogy tisztelegjen a váltóáramot feltaláló tudós előtt.

Vállalata az elmúlt években gépkocsimodelleket és gépkocsikban felhasználható termékeket, így gépkocsi-szagtalanítókat gyártott, azonban azt állítja, hogy két hazai gépkocsigyártóval társaságot alapított elektromos gépkocsik gyártására, és ez a gyártás a következő évben meg fog indulni.

Hírek szerint a Tesla azon az alapon kívánja megtámadni Zhan védjegyet, hogy azt az elmúlt három évben nem vették gyakorlatba, ami a kínai védjegy törvény szerint indokot ad egy védjegy törlésére.

Koreai Köztársaság

A) Az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala és a Koreai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal bejelentette, hogy kiterjesztik az együttműködést a szabadalom osztályozás területén. Ebből a célból a koreai hivatal fokozatosan növeli azoknak a műszaki területeknek a számát, amelyeken az Együttműködési Szabadalmi Osztályozás (Cooperative Patent Classification, CPC) rendszert használja. A CPC-rendszert az USPTO és az Európai Szabadalmi Hivatal közösen dolgozta ki, és a két hivatal 2013. január 1-je óta használja.

A koreai hivatal elnöke, Young-min Kim kijelentette, hogy a CPC-rendszer használatától a kibővített műszaki területeken a szabadalmi dokumentumok igen hatékony keresésének a megvalósulását várják.

B) A módosított koreai szabadalmi törvényt 2014. június 11-én hirdették ki, és 2015. január 1-jén fog hatályba lépni. A törvény főbb változásait az alábbiakban foglaljuk össze.

I. Nemzetközi (PCT-) bejelentések

– Egy nemzetközi bejelentést a nemzeti szakasz megindítása céljából a PCT bármelyik hivatalos nyelvén be lehet nyújtani koreai fordítás nélkül, a PCT-bejelentés legkorábbi elsőbbségi időpontjától számított 31 hónapon belül.

– A koreai fordítást a PCT-bejelentés legkorábbi elsőbbségi időpontjától számított 32 hónapon belül kell benyújtani.

– Az új törvény lehetővé teszi a koreai fordítás módosítását a PCT-bejelentés kinyilvánítása alapján. Ez annyit jelent, hogy a koreai nyelvű hibás fordítást ki lehet javítani, és hiányzó részeket utólag be lehet iktatni a leírásba.

– Ha a koreai fordítás nem felel meg a PCT-bejelentés kinyilvánításának, a megfelelő függő bejelentést el lehet utasítani, és egy megadott szabadalmat meg lehet semmisíteni.

A módosított törvény a Koreában 2015. január 1-jén vagy azt követően benyújtott szabadalmi bejelentésekre érvényes.

II. Hazai bejelentések

– A koreai fordítást a megfelelő külföldi bejelentés legkorábbi elsőbbségi napjától számított 14 hónapon belül kell benyújtani.

– A hatályos törvény szerint egy koreai szabadalmi bejelentést koreai nyelven kell benyújtani, és a koreai fordítást tekintik a koreai bejelentés eredeti leírásának. A módosított törvény szerint egy koreai bejelentést angol nyelven is be lehet nyújtani, és ilyenkor az angol változatot tekintik a koreai bejelentés eredeti leírásának.

– A koreai fordítást a koreai szabadalmi bejelentéssel benyújtott angol fordítás alapján lehet módosítani. Az új anyagot az angol leírás alapján ítélik meg, vagyis megengedik a hibás fordítás javítását és a fordítás hiányzó részeinek a leírásba való beiktatását.

– Ha a koreai fordítást az angol leírás nem támasztja alá, a megfelelő függő bejelentést el lehet utasítani, és a megadott szabadalmat meg lehet semmisíteni.

A módosított törvény a 2015. január 1-jén vagy azt követően benyújtott PCT-bejelentésekre vonatkozik.

III. A szabadalmi jogok helyreállítása

Ha a szabadalmi jog a hat hónapos türelmi idő vége előtt megszűnik, a szabadalmas kérheti a megszünt szabadalmi jog helyreállítását a szabadalmi díj kétszeresének a lerovása mellett a hat hónapos határidő lejártától számított három hónapon belül akkor is, ha a szabadalmazott találmányt még nem vették gyakorlatba.

Németország

A) A World Intellectual Property Review tudósítója interjút készített a Német Szabadalmi és Védjegy hivatal elnökével, Cornelia Rudloff-Schäfferrel az európai uniós „szabadalmi csomagról”, vagyis az egységes hatályú szabadalomról (unitary patent) és az Egységes Szabadalmi Bíróságról (Unified Patent Court, UPC), és a csomagnak a DPMA jövőbeli helyzetére és gyakorlatára kifejtett hatásáról.

Az elnökhivatal támogatója az UPC-nek, és bízik a DPMA jövőjében. „Szolgáltatásaink és termékeink magas minőségük miatt elismertek az egész világon. Ezt a nézetemet alátámasztja az állandóan növekvő igény a német szellemi tulajdon-jogok iránt.”

Arra a kérdésre, hogy hogyan egyeztethető össze az a látszólagos ellentmondás, hogy az UPC felállítása jótékonyan befolyásolhatja a DPMA működését, azt válaszolta, hogy a DPMA Európa legnagyobb nemzeti szabadalmi hivatala, amely a világ vezető szellemi tulajdon-védelmi hatóságai között a 6. helyet foglalja el. A DPMA-nál benyújtott bejelentések száma növekszik, és nagyon sok érkezik a tengerentúlról. 2013-ban a külföldi bejelentések száma 63 000 volt, ami az előző évhez viszonyítva 4,6%-os növekedésnek felel meg. A legtöbb külföldi bejelentés az Amerikai Egyesült Államokból és Japánból érkezett, és ezek száma 9,5%-kal, illetve 20,7%-kal növekedett a megelőző évhez viszonyítva. „2013 végén 569 000 szabadalom volt érvényben Németországban. 2013-ban a DPMA által vizsgált szabadalmi bejelentések száma 12,6%-kal nőtt, amire igen büszke vagyok” – mondta az elnökösszony.

A német szabadalmaknak jó a nemzetközi hírnevük, és az európai piacra belépő nemzetközi vállalatok kulcsfontosságúnak tartják a német szabadalom megszerzését.

Hasonló a védjegybejelentések története is. Az elmúlt évben összesen 60 161 védjegyet lajstromoztak a DPMA-nál, ami rekordszámot jelent. „Így a kilátásaink kedvezőek, és a DPMA további növekedése felé mutatnak még akkor is, ha úton van az egységes szabadalom és az UPC. 2014. első hónapjaiban továbbra is jelentősen növekedett a szabadalmi és a védjegybejelentések száma. Ezeket a kedvező irányzatokat az eljövendő években is szeretnénk folytatni” – mondta az elnökösszony.

A hivatalt korszerűsítették, és erősítették a gépjármű- és az egyéb mérnöki szektorokat, amelyek a legtöbb új szabadalmi bejelentést fogadják. A digitális technológia alkalmazásával felgyorsították a szabadalmi bejelentések újdonságvizsgálati eljárását és az engedélyezési eljárást.

A DPMA nemzetközi ügyfeleit különösen érdekli a bejelentések elektronikus megtekintésének a lehetősége az interneten keresztül, ami a DPMA regiszter-adatbázisán keresztül az egész világ számára lehetővé teszi a szabadalmi és a használatiminta-bejelentések megtekintését. Ezt az új szolgáltatást kezdettől fogva rendkívül pozitív megítélés kísérte, és a rendszer simán, zökkenőmentesen működik.

A DPMA-t az egész világon elismerik a szabadalmak magas minősége, a kutatási szolgáltatások megbízhatósága és átláthatósága, valamint a gyors eljárások és a méltányos árak miatt.

A DPMA elindította a DEPATISnet adatbázist, amelynek keresőmotorja potenciális bejelentők számára lehetővé teszi a létező szabadalmak megtalálását az egész világról külön költség nélkül.

Ezek a fejlesztések várhatóan bátorítják a nemzetközi bejelentőket ötleteiknek a DPMA-nál való lajstromoztatására.

Az interjú során az elnökösszony azt is megemlítette, hogy egy olyan további tényező, amely a bejelentőket az európai helyett inkább a nemzeti bejelentésre ösztönzi, az Európai Szabadalmi Hivatallal kapcsolatos bonyodalmakra vezethető vissza. Az egyik angol szaba-

dalmi ügyvivő szerint az ESZH „a siker áldozata”, a szabadalmi bejelentések vizsgálata terén nagy hátrálékkal, ami végül lassítja a vállalatok üzletkötési képességét a szellemi tulajdonoltalom késedelme miatt. Ez a lassúság sok elégedetlenséget és kritikát vált ki különösen a felszólalási eljárásokban.

A DPMA bővíti forrásait, és további magasan képzett elővizsgálókat vesz fel, hogy eleget tudjon tenni a növekvő igényeknek.

„Még ha a bejelentők a jövőben nehezen tudnak is majd választani, minthogy a nemzeti szabadalom, a hagyományos európai szabadalom és az egységes európai szabadalom között kell majd dönteniük – és ez egy szívesen látott fejlődés –, optimista vagyok, hogy a német szabadalom iránt továbbra is erős igény fog jelentkezni” – fejezte be az interjút Rudloff-Schäffer elnökaszony.

B) A World Intellectual Property Review riportere a Szövetségi Szabadalmi Bíróság elnökével, Beate Schmidt-tel készített interjút. Az alábbiakban ennek a beszélgetésnek néhány érdekesebb részletéről adunk tájékoztatást.

A riporter először azt kérdezte, hogy mi a Münchenben székelő BPG általánosan elismert sikerének a titka. Az elnöknő válasza szerint az európai szabadalmi pereskedési ügyeknek több mint a felét a BPG kezeli. Az ország kétfelé ágazó (bifurkációs) jogérvényesítő rendszerében a BPG hatáskörébe tartoznak a megsemmisítési ügyek. A bíróságot viszonylag alacsony pereskedési költségei vonzó fórummá tették nagy amerikai okostelefon-gyártó vállalatok számára, hogy ennél a bíróságnál indítsanak megsemmisítési eljárást versenytársaik szabadalmi ellen, és így viszonylag olcsón és gyorsan képet kaphassanak arról, hogy bizonyos szabadalmaikkal milyen eredményre számíthatnak más országokban.

Arra a kérdésre, hogy az UPC hogyan befolyásolhatja a BPG működését, az elnök asszony azt válaszolta, hogy bírósága szellemi tulajdon-védelmi jogokra van szakosodva, és a bírónak mintegy a fele – minthogy legtöbbjük korábban szabadalmi elővizsgáló volt – felsőfokú műszaki képzettséggel rendelkezik, így különösen alkalmasak arra, hogy szabadalmi és használatiminta-ügyekben műszaki tárgyú döntéseket hozzanak.

A bitorlási ügyekkel Németországban a körzeti bíróságok (Landgerichte és Oberlandesgerichte) foglalkoznak, de ezek a kétfelé ágazó német jogi rendszer miatt nem dönthetnek egy szabadalom érvényességéről vagy megsemmisítéséről, mert az utóbbi kérdésekkel kizárólag a BPG foglalkozik. Így sok esetben, amikor egy bitorlási ügy van függőben (és jelenleg sok: mintegy 1200 ilyen ügy függ Németországban), az alperes dönt abban a kérdésben, hogy indítson-e megsemmisítési eljárást a BPG előtt. Az ilyen ügyekben a bírósági költségek – különösen más országokhoz, így az Egyesült Államokhoz vagy az Egyesült Királysághoz viszonyítva – egészen elfogadhatók, és az eljárás viszonylag gyors: egy megsemmisítési eljárás két év vagy még rövidebb idő alatt befejeződik. Ezek a tényezők és a döntések minősége jó okot szolgáltat arra, hogy a szabadalmak érvényességével kapcsolatos pereket ez előtt a bíróság előtt indítsák meg.

Arra a kérdésre, hogy az UPC hogyan fogja befolyásolni a BPG munkáját, az elnökszöny azt válaszolta, hogy először meg kell ismernie a működését előreláthatólag csak 2016-ban megkezdő új bíróság munkáját és költségeit. A BPG leterheltségét mindenképpen csökkenteni fogja, hogy az európai szabadalmakkal kapcsolatos megsemmisítési ügyek az UPC hatáskörébe fognak tartozni.

A BPG előtti megsemmisítési ügyek legalább 75%-a európai szabadalmak német részére vonatkozik, és ezekkel az UPC fog foglalkozni. Az új bíróság bejáratásához azonban időre lesz szükség, és az UPC-rendszerből a következő hét éven keresztül ki lehet majd lépni (opt out). Ezért az elnök reméli, hogy bírósága továbbra is elfoglalt marad. Lehetséges azonban, hogy néhány bírója az UPC-nél fog dolgozni.

C) Az alábbi ügyben az ESZH 3.3.05 sz. műszaki fellebbezési tanácsa 2013. október 14-i, T 2532/11 sz. döntésében a fellebbezés követelményeit tárgyalta.

Az ügy előzménye, hogy a felszólalási osztály megsemmisítette a szabadalmat. Megállapította, hogy a szabadalmas főkérelmének tárgya nélkülözötte az újdonságot, míg a többi kérelmet formai okok miatt nem engedélyezte. A szabadalomtulajdonos fellebbezett. A fellebbezés egy főkérelmet és öt segédkérelmet tartalmazott, valamint részletes indokolást arról, hogy a korlátozott oltalmi körű igénypontok miért újak és feltalálói jellegűek a vonatkozó technika állásához képest. Emellett a fellebbező fél további bizonyítékot nyújtott be annak alátámasztására, hogy találmánya feltalálói tevékenységen alapszik. Az alperes az új kérelmek elutasítását kérte, és kétségbe vonta a fellebbezés elfogadhatóságát.

A tanács megállapította, hogy a fellebbezés elfogadható. Érvelésében szó szerint idézte az ESZE (Európai Szabadalmi Egyezmény) 108. cikkét, valamint 99(2) és 101(1) szabályát, továbbá a fellebbezési tanácsok eljárási szabályainak 12(4) cikkét, amelyek mindegyikére nincs is szükség a végkövetkeztetéshez. Ehelyett a tanács a Bővített Fellebbezési Tanács gyakran idézett G 9/91 sz. és G 10/91 sz. döntésére hivatkozott, amelyek szerint a fellebbezési eljárás célja főleg az, hogy a vesztes fél számára lehetőséget nyújtson a fellebbezés alatt álló döntés érdemi megtámadására. A tanács szerint a fentiek alapján nyilvánvaló, hogy „a fellebbezési eljárás célja egy döntés megtámadása”. Emellett a tanács hivatkozott a G 1/99 sz. döntésre, amely megállapítja, hogy „a fellebbező fél az, aki fellebbezési beadványában meghatározza, hogy milyen mértékben kívánja a megfellebbezett döntés módosítását vagy törlését”. Ebből a tanács arra következtetett, hogy a fellebbezési eljárások az elsőfokú eljárás tárgyára korlátozódnak, és hogy a fellebbezés okainak tárgyalásakor legalább ezt a tárgyat meg kell világítani.

Ezeknek az érveknek a vizsgált ügyre való alkalmazásakor a tanács értelmezése szerint a fellebbezés okainak előadása azt jelenti, hogy a felszólalási osztály fő megállapításait a kérelmező nem támadja, amiből az a következtetés vonható le, hogy ez az előadás nem érinti a megsemmisítés fő okait.

Végül a tanács felteszi a kérdést, hogy „vajon az újonnan benyújtott kérelmeket a fellebbezés beleértett okainak lehet-e tekinteni, vagy más szavakkal, vajon van-e kapcsolat a döntés

és az okok között”. Ilyen vonatkozásban a tanács azon a nézeten van, hogy „a szabad döntés eljárási elve nem terjed ki olyan pontra, hogy meg kellene engednie a fellebbező félnek olyan új ügy felépítését, amely nincs kapcsolatban azzal az üggyel, amelyet az elsőfokú eljárásban tárgyaltak”, úgyhogy a fellebbezés alatt álló döntés céltalanná válik. Az ESZE rendszabályai nem hatalmazzák fel a fellebbező felet arra, hogy saját akaratából eltekintsen a fellebbezés alatt álló döntéstől, és nyilvánvalóan ez lenne az eset, ha lehetősége lenne kérelmeit az elsőfokú eljárás tárgyán túl módosítani.

Bár a tanács nem tagadja meg a fellebbező félnek azt a jogát, hogy módosított igénypontokat nyújthasson be, azt kívánja tőle, hogy magyarázza meg, mik a döntésnek azok a pontjai, amelyeket hibásaknak vél, és szolgáltatson érveket és bizonyítékokat nézetének alátámasztására.

D) A *Smartbook AG* (Smartbook) tulajdonosa a 3050515 sz. SMARTBOOK német védjegynek, amelyet 2005. február 1-jén jelentettek be, és 2005. május 31-én lajstromoztak számos termékre, többek között számítógépekre, táblagépekre és laptopokra a 7., 9. és 14. áruosztályban.

A védjegy ellen 2009-ben törlési keresetet nyújtottak be a DPMA-nál arra hivatkozva, hogy a védjegy leíró jellegű, és nélküli a megkülönböztetőképességet. A DPMA helyt adott a keresetnek, és a védjegyet törölte a lajstromból.

A döntés ellen a védjegytulajdonos fellebbezést nyújtott be a BPG-nél, amely helyt adott a fellebbezésnek, és elutasította a törlési keresetet.

A BPG hangsúlyozta, hogy abszolút okok megállapítása egy már lajstromozott védjeggyel kapcsolatban szigorú feltételekhez van kötve. Emellett az abszolút okok a német védjegy törvény 8(2) cikke szerint a versenytársak sajátos érdekein alapulnak. A SMARTBOOK védjegy velejáró megkülönböztetőképességével kapcsolatban a BPG úgy döntött, hogy a védjegynek a lajstromozás időpontjában nem volt közvetlen jelentése a kérdéses áruk vonatkozásában, és az sem volt előre látható, hogy a SMARTBOOK összetett védjegyet a jövőben deszkriptív módon fogják használni.

A BPG döntése ellen a törlést kérelmező a Szövetségi Fellebbezési Bíróságnál nyújtott be fellebbezést. Ez lényegileg egyetértett a BPG döntésével, azonban ahhoz tisztázó megjegyzést fűzött. A BGH szerint az abszolút lajstromozást gátló okokat a *védjegybejelentés benyújtásának időpontjában* meglévőként kell megállapítani (a jelen ügyben nem volt lényeges a benyújtás és a lajstromozás között eltelt idő). A fennmaradó kétségeket a védjegytulajdonos javára kell eldönteni. A benyújtás és a lajstromozás utáni leíró használat nem jelent leíró jelleget a bejelentés időpontjában. Egyébként az azt követő leíró használatot ténylegesen a törlés kérelmezője végezte.

E) A BPG-nek nemrég azzal a kérdéssel kellett foglalkoznia, hogy a német *Sparkasse* bank lajstromozott piros színe rendelkezik-e megkülönböztetőképességgel. A védjegy ellen ugyanis törlési keresetet nyújtottak be. Ezért a BPG-nek el kellett döntenie, hogy a HKS 13-as szín, amely megfelel az RAL 3020-as „közlekedési piros” színnek, rendelkezik-e meg-

különböztetőképességgel, ezt a szint a versenytársak számára szabadon kell-e tartani, és a piac elfogadta-e a Sparkasse-pirosat. A BPG a megkülönböztetőképesség hiányát állapította meg, azonban feltételezte, hogy a piac elfogadta ezt a szint, és ezért elutasította a törlési keresetet.

Számos lényeges követelmény tisztázása érdekében a BPG néhány kérdést intézett az Európai Unió Bíróságához (Court of Justice of the European Union, CJEU) a védjegyirányelv 3(I) III) cikkének értelmezésével kapcsolatban.

Ennek megfelelően a CJEU-nak tisztáznia kell, hogy fogyasztói szokásokról készült felmérésnek legalább 70%-os elfogadási mértékhez kell-e vezetnie ahhoz, hogy egy pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó színvédjegy szerzett piaci elfogadását lehessen feltételezni.

A CJEU-nak továbbá el kell döntenie, hogy a védjegy bejelentésének vagy lajstromozásának az időpontja mérvadó-e annak eldöntésekor, hogy a védjegy használat útján megkülönböztetőképességre tett-e szert, ha jóval a benyújtást követően, de még a lajstromozás előtti használatról van szó.

A CJEU-nak benyújtott harmadik kérdés arra irányult, hogy a védjegy törlése már akkor szükséges-e, amikor – feltételezve, hogy a bejelentés időpontja a döntő – már nem lehet megállapítani, hogy a bejelentés időpontjában rendelkezett-e a védjegy megkülönböztetőképességgel, vagy pedig a védjegy megvonását kérelmezőnek kell bizonyítania, hogy a védjegy a bejelentés időpontjában nem rendelkezett megkülönböztetőképességgel.

A CJEU-hoz intézett kérdésekkel kapcsolatban a BPG már megállapította, hogy a Sparkasse-piros szert tehet absztrakt megkülönböztetőképességre a HKS színekártya 13. színeinek nemzetközileg elismert kódoló jellege folytán.

A BPG az ügyben csak a CJEU válaszáinak megérkezése után fog dönteni.

Olaszország

A) A Genovai Bíróság 2014. április 23-án döntést hozott az ún. „torpedókeresetek” megengedhetőségéről és azok hatásköréről.

Általános alapon az olyan beadványt nevezik torpedókeresetnek, amelyet törvénykezési hatáskörben nyújtanak be abból a célból, hogy „nem bitorol” nyilatkozatot kapjanak külföldi szellemi tulajdonjog-lajstromozásokkal kapcsolatban is. Fő céljuk, hogy késleltessék azokat a bitorlási pereket, amelyeket a jogtulajdonos egyéb joghatóságok előtt azonos szellemi tulajdonjog-lajstromozásokkal kapcsolatban folytat. Európai bíróságok, különösen a német bíróságok számos esetben döntöttek úgy, hogy leállítják az eljárást, amelyet a jogtulajdonos azért indított, hogy megvárja a döntést az olyan torpedókeresetben, amelyet korábban az állított bitorló indított egy másik joghatóság előtt.

A Genovai Bíróság előtt függő esetben az *Agilent* az *Oerlikon Csoport* három vállalata ellen indított keresetet, hogy „nem bitorol” nyilatkozatot kapjon néhány külföldi szabadalommal és használati mintával kapcsolatban is.

A Genovai Bíróság megállapította, hogy a felperes célja volt az is, hogy kétségbe vonja a megfelelő külföldi szellemi tulajdonjog-lajstromozások érvényességét. Rávilágított, hogy ilyen igényekkel kapcsolatban nem hozhat döntést a 44/2001 EC rendelet 22.4 cikke értelmében

A Genovai Bíróság megállapította, hogy olasz bíróságok csak akkor dönthetnek külföldi szellemi tulajdonjog-lajstromozásokkal kapcsolatban, ha nem kell elbírálniuk azok érvényességét.

B) A Pfizer tulajdonában volt a 0 864 417 sz. ('417-es) európai szabadalom, amely hatóanyagként a prosztaglandinok egy osztályát igényelte glaukóma kezelésére. A szabadalom oltalmi körébe tartozott többek között a latanoprost, amely a Xalatan nevű gyógyszer hatóanyaga. E szabadalom alapján a Pfizer igényelt és kapott is kiegészítő oltalmi tanúsítványt, és az oltalmi kört gyermekgyógyászatra is kiterjesztette számos európai uniós országban, de Olaszországban nem. Ezért a Pfizer a '417-es európai szabadalomra 2002-ben több megosztott bejelentést nyújtott be, és e bejelentések egyikére 2009-ben 1 225 168 számmal európai szabadalmat kapott, amely azonban 2009. szeptember 6-án lejárt volna; erre tekintettel a Pfizer SPC-kérelmet nyújtott be, és a megfelelő gyermekgyógyászati kiterjesztést is kérte Olaszországban.

Az olasz versenyhatóság (Autorità garante della concorrenza e del mercato, AGCM) 2012. január 11-én kelt döntésében megállapította, hogy a Pfizer visszaélt a prosztaglandin-gyógyszerek piacán meglévő uralkodó helyzetével azáltal, hogy „komplex jogi stratégiát” alkalmazott a generikus gyógyszerek olasz piacra való belépésének késleltetése céljából, és ennek alapján 10,6 millió EUR büntetést szabott ki az originátor Pfizerre.

A Pfizer a Lazio Területi Adminisztratív Bíróságnál (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio, TARL) nyújtott be fellebbezést. Ez a bíróság nem értett egyet az előző döntéssel, és megállapította, hogy jogi eszközök egyszerű használata szellemi tulajdon-jogok védelmére nem elegendő az uralkodó helyzettel való visszaélés megállapítására. Ezért hatályon kívül helyezte az AGCM döntését.

A következő fórum, az Államtanács (Consiglio di Stato), amely Olaszország legmagasabb adminisztratív bírósága, 2014. február 12-én hozott döntésével hatályon kívül helyezte a TARL döntését, és az AGCM döntését újból érvénybe helyezte.

Az Államtanács hangsúlyozta, hogy megosztott bejelentés benyújtása a Pfizer által és a megkapott szabadalom alapján olasz SPC kérelmezése, majd az oltalmi kör gyermekgyógyászati kiterjesztése nem eredményezte új gyógyszer piacra vitelét a latanoprost forgalomba hozatala óta, amit az alapszabadalom védett.

Megállapította továbbá, hogy a Pfizer valójában visszaélt szellemi tulajdon-jogaival, és hogy ilyen szempontból mellékes körülmény volt az, hogy a megosztott bejelentésre a szabadalmat és annak alapján az SPC-t törvényesen vagy törvénytelenül kérte és kapta, mert a szabadalmi törvény érvényességének területe eltér a versenytörvényétől.

Az Államtanács különösképpen megállapította: „Ez az ügy nem vonatkozik a szabadalmi törvény által tiltott magatartásra, hanem cselekedetek sorozatának versenyellenes következményeire, amelyek önmagukban törvényesek. A Pfizernek tulajdonítható uralkodó helyzettel való visszaélés nem más, mint a joggal való visszaélés egy szélesebb kategóriájának a megvalósítása, amelynek előfeltétele egy olyan jog létezése, amelyet mesterségesen használnak fel olyan területen, amely nem egyeztethető össze azzal a körrel, amelyre ezt a jogot engedélyezték: a vizsgált esetben a versenytársak kizárása a piacról.” Az Államtanács szerint a Pfizer magatartása, amely a szabadalmi rendszert arra használta fel, hogy késleltesse a Xalatan generikus változatainak piacra vitelét, túlmélt a szabadalmi oltalom határain, és valójában versenyellenes volt. Az originátor cég fő célja a megosztott szabadalmak és az olasz SPC segítségével nem egy új termék oltalma, hanem a Xalatan szabadalmi oltalmának mesterséges meghosszabbítása Olaszországban.

Az Államtanács azt is megállapította, hogy a megosztott szabadalmak és egy olasz SPC kérelmezése és az oltalom gyerekgyógyászati kiterjesztése csupán egy elemét képezték a Pfizer bonyolult stratégiájának, amely magában foglalta még figyelmeztető levelek elküldését generikus vállalatoknak, majd polgári perek megindítását és az olasz gyógyszerhatóságok előtti ténykedéseket is annak érdekében, hogy el lehessen kerülni a generikus termékek beiktatását az ún. „átláthatósági listába” (lista di trasparenza).

A Pfizer által 2011. áprilisban és májusban javasolt kötelezettségvállalások, ideértve annak vállalását, hogy nyilvánosan ingyenes licenciát ajánl a megosztott szabadalom nem kizárólagos használatára Olaszországban, nem voltak alkalmasak arra, hogy kiküszöböljék a versenyellenes magatartást, főleg azért, mert a kérdéses szabadalom 2011 júliusában lejárt, továbbá mert a kifogásolt viselkedés már helyrehozhatatlan károkat okozott a versenytársaknak. A fentiek fényében az Államtanács ismét érvénybe helyezte az AGCM korábbi döntését, megerősítve a Pfizerre kiszabott pénzbüntetést.

Ennek a döntésnek a legfontosabb szempontja az a tény, hogy az Államtanács véleménye szerint versenyellenes cselekedetek történtek, amelyek törvényesek és szabályszerűek lettek volna a szabadalmi joggal kapcsolatban.

Oroszország

A *Polska Wodka* vállalat a Szellemitulajdon-védelmi Szövetségi Szolgálatnál, amely Rospatentként is ismert, kérelmet nyújtott be a POLISH VODKA védjegy lajstromozása iránt alkoholos italokra és hirdetésre.

A Rospatent elutasította a kérelmet, és a hivatal fellebbezési tanácsa 2014. augusztus 6-án megerősítette ezt a döntést. A tanács szerint a „Polish” és a „vodka” szavak nem oltalmazhatók, mert a védjegy leíró jellegű, és az alkoholos italokra vonatkozó 33. áruosztályban nélküli a megkülönböztetőképeséget.

A Rospatent közismert arról, hogy terméknevek kombinációja esetén nagyon szigorú, és az ilyen védjegybejelentéseket rendszerint elutasítja. A Polska Wodka szóvivője szerint azonban a POLISH VODKA nem vonatkozik szükségszerűen egy terméktípusra, hanem egy gyártó sajátos termékére.

Öböl-menti országok

Az Öböl menti országok (Bahrein, Egyesült Arab Emírségek, Katar, Kuvait, Omán és Szaúd-Arábia) védjegy törvényét, amelynek célja, hogy vele helyettesítsék az egyes tagországok védjegy törvényeit, 2006-ban ratifikálták. Az új törvényt Szaúd-Arábia 2007-ben fogadta el, Bahrein és Omán kormánya azonban akkor nem tudta elfogadni az Amerikai Egyesült Államokkal kötött szabadkereskedelmi egyezményből folyó kötelezettségei miatt. Ezért az Öböl-menti országok Kereskedelmi Együttműködési Bizottsága számos alkalommal összeült a kérdés tanulmányozása céljából, és végül mindegyik tagország számára elfogadhatóvá tették az Öböl-menti országok védjegy törvényét, amely nem nyújt egységes bejelentési rendszert, vagyis a védjegybejelentéseket minden egyes tagországban külön kell benyújtani. Az egységes benyújtás majd akkor válik lehetővé, amikor a végrehajtási utasítások is megszületnek, ami azonban nem várható a közeljövőben.

Az Öböl-menti országok Legfelsőbb Tanácsa által elfogadott védjegy törvény főbb vonásait az alábbiakban foglaljuk össze.

- A védjegy meghatározása kiterjed a hang- és az illatvédjegyekre is.
- A védjegy lehet egyéni vagy kollektív.
- Minden egyes áruosztályra külön bejelentést kell benyújtani.
- Lehetőség van egy korábban benyújtott külföldi bejelentés elsőbbségének igénylésére.
- A hivatal által elfogadott védjegybejelentéseket publikálják. Felszólalásokat a publikálás napjától számított 60 napon belül lehet benyújtani.
- A védjegylajstromozások a bejelentés napjától számított tíz évig érvényesek, és hasonló időtartamokra meghosszabbíthatók. Az elkésett megújítások hat hónapos türelmi idővel pótolhatók.
- Egy védjegy a lajstromozás után törlési keresettel megtámadható, ha öt egymást követő éven keresztül ténylegesen nem használták.
- A törvény elismeri a híres védjegyeket, amelyek jól ismertek az Öböl-menti országokban. Az ilyen védjegyek oltalmat élveznek akkor is, ha nincsenek lajstromozva.

Spanyolország

A) A Barcelonai Fellebbezési Bíróságnak (BFB) a *LEK Pharmaceuticals* (LEK) v. *Warner-Lambert Company* (WLC)-ügyben egy szabadalom újdonságáról kellett döntenie.

Az alperes WLC az 1980-as években egy, a koleszterin bioszintézisének kezdeti lépéseiben szerepet játszó enzim új inhibitorait dolgozta ki, és (I) általános képletű új vegyületek sorozatát hozta létre, amelyeket az Amerikai Egyesült Államokban és az Európai Szabadalmi Hivatalban is szabadalmaztatott. Később a WLC egy új, javított eljárást dolgozott ki az (I) általános képletű vegyületek előállítására, és többek között 1989. február 22-én benyújtott egy európai szabadalmi bejelentést, amelyet D1 dokumentumként azonosítottak, és amely a 0 330 172 számú európai szabadalomhoz vezetett; az utóbbit Spanyolországban ES 2 058 356 számmal publikálták. Végül a WLC a lehetőségei közül a kalcium-atorvasztatint választotta és fejlesztette ki, amelyre EP 0 409 281 számmal ('281-es) európai szabadalmat kapott, és azt Spanyolországban ES 2 167 306 számú spanyol szabadalomként érvényesíttette.

A LEK úgy gondolta, hogy a '281-es európai szabadalom újdonsághiány miatt részben érvénytelen, mert a kérdéses igénypontok tárgya a '281-es kiválasztási szabadalom elsőbbségének időpontjában (ami 1989. július 21. volt) a technika állásának részét képezte, ahol a korábbi dokumentum a WLC 1989. február 22-i európai szabadalmi bejelentése volt, amelyet D1-ként említettünk.

A BFB 15. tanácsa megállapította, hogy a '281-es szabadalom új volt, és nem tért el az ESZH fellebbezési tanácsai által kifejlesztett általános újdonságkövetelményektől, hanem azokat az ún. „kétlistás elvre” hivatkozással egészen konkrétan alkalmazta a vizsgált esetre. Ha annak az információnak, amelyet a korábbi dokumentum nyújtott egy szakembernek, elégnek kell lenni ahhoz, hogy a szakembert a vonatkozó időpontban képessé tegye a dokumentum műszaki tanításának a megvalósítására és az abban közvetetten foglalt újdonságrontó tanítások meglátására, a valóságban arra volt szükség, hogy a későbbi találmány a szakember számára közvetlenül nyilvánvaló legyen, vagyis hogy félreérthetetlenül következtetni lehessen rá a leírásból. Ha ezzel szemben a szakember számára jelentős számú lehetőség és alternatíva állt rendelkezésre, akkor nem lehet arra következtetni, hogy a kiválasztott megoldás nem új, mert a kapott eredmény nem következik közvetlenül és egyértelmű módon a dokumentumból, hanem a későbbi sajátos kiválasztásból, ami valami újban ölt konkrét alakot, amit korábban nem írtak le. Minél bonyolultabbak a korábbi dokumentummal találkozó szakember lehetőségei, annál kevésbé egyértelműek és elkerülhetetlenek a végkövetkeztetések, amelyekre jut.

A BFB döntésében világossá tette, hogy a rendelkezésre álló választási lehetőségek bonyolultsága és terjedelme képezte a kétlistás elv tulajdonképpeni magját: a két kiindulási lista alakú létezése önmagában nem volt elég. Minél bonyolultabbak a korábbi dokumentummal szemben álló szakember választási lehetőségei, annál kevésbé egyértelműek és kötelezőek a végkövetkeztetések, amelyekre juthat. Az ESZH fellebbezési tanácsai és vizsgálati irányelvei, amelyek konkrétan a kiválasztási találmányokkal foglalkoznak (lásd a T 12/81 és a T 7/86 sz. döntést), egyértelműen tükrözik a kielégítő leírás alapelveit. A fellebbezési tanácsok felfogása arra enged következtetni, hogy az atorvasztatin kalciumsójának a későbbi kiválasztása

újnak ítélt. Ilyen értelemben nyilatkozott az ESZH elővizsgálati osztálya is 2006. október 19-i szakvéleményében, amelyben pontosan alkalmazta a T 12/81 döntés alapelveit.

A BFB a D1 dokumentumban nem látta a konkrét leírását sem a kalcium-atorvasztatinnak, sem e vegyület valamilyen egyéb sójának. Ami egy közvetett leírás lehetőségét illeti, megállapítható, hogy a vonatkozó időpontban elég bonyolultak voltak egy szakember számára a kiválasztási lehetőségek ahhoz, hogy azt lehessen mondani: az atorvasztatin kalciumsójának a kinyerésére elkerülhetetlenül lehetett következtetni, vagyis nem volt világos és félreérthetetlen tanítás, amelyhez közvetlenül és egyértelműen el kellett jutni.

A BFB arra utalt, hogy az ESZH fellebbezési tanácsainak újdonságfogalmát igen részletesen megtárgyalták. Ezek a követelmények, amelyek az Európai Szabadalmi Egyezmény aláíró államainak az igazságügyi hatóságai számára természetesen nem kötelezőek, mert csupán adminisztratív jellegűek, irányvonalként szolgálhatnak az ESZE fogalmainak az értelmezésekor, és tagadhatatlanul hasznosaknak bizonyultak a mostanihoz hasonló jogi vitákban, ahol egy európai szabadalom érvényessége képezi a vita tárgyát.

B) Spanyolországban a színvédjegyek kapcsán híressé vált a *Jazz Telecom (Jazz) v. Orange Personal Communication Services (Orange)*-ügy. A multinacionális telekommunikációs Orange cég megkísérelt Spanyolországban lajstromoztatni egy egyszerű narancsszínű négyzetet, amely megfelelt a 908 137 számú nemzetközi védjegynek, amit a Spanyol Szabadalmi és Védjegy hivatal kezdetben azért lajstromozott, mert a védjegy nem egy egyszerű szín, hanem egy színes alakzat volt, és így rendelkezett megkülönböztetőképeséssel.

Az Orange versenytársa, a Jazz, adminisztratív fellebbezést nyújtott be ennek a döntésnek a megváltoztatása érdekében, azzal érvelve, hogy az Orange védjegye nélkülözi a megkülönböztetőképeséget. A fellebbezés az adminisztratív bíróságnál sikeres volt. Ezért az Orange a legfelsőbb bírósághoz fordult. Az 2013. december 2-án megerősítette a lajstromozás elutasítását.

A legfelsőbb bíróság azon a nézeten volt, hogy a színes védjegyek lajstromozásának szigorú értelmezése olyan védjegyekre alkalmazható, amelyek banális, egyszerű vagy elemi ábrák által kialakított színből állnak, amilyen például a narancsszínű négyzetből álló védjegy. A bíróság szerint nyilvánvaló, hogy a védjegy általános megítélésekor a fő elem maga a szín, mert a négyzet elhanyagolható vonásnak tekinthető. Az adott körülmények között maga ez a szín nem volt védjegyként lajstromozható a bejelentési kérelemben felsorolt áruk és szolgáltatások vonatkozásában. Ilyen szempontból a formázott színből álló védjegy nem tért el egy csak színből álló védjegytől. Döntésében támaszkodott arra is, hogy a BPHH 2006-ban elutasított egy azonos védjegyet, és úgy tekintette, hogy nézőpontja összeegyeztethető volt az Európai Unió Általános Bíróságának a joggyakorlatával azzal összefüggésben, hogy a GC elutasított egy zöld színt tartalmazó alaknégyzetre vonatkozó védjegybejelentést.

C) Az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke, Benoit Battistelli és a Spanyol Szabadalmi Hivatal igazgatója, Patricia Garcia-Escudero Márquez Santanderben megállapodást írt alá a latin-amerikai szabadalmi rendszer minőségének és hatékonyságának előmozdításáról.

D) A Navarrai Fellebbezési Bíróság (NFB) 2014. május 20-i döntésével elutasította a Boehringer fellebbezését a Pamplonai Kereskedelmi Bíróság (PKB) 2012. június 20-i döntése ellen, amely megsemmisítette a telmisartan + hidroklorotiazid (hct) kombinációs termékre engedélyezett spanyol kiegészítő oltalmi tanúsítványt. Ugyanebben a döntésben az NFB elutasította a Boehringer fellebbezését az alapszabadalom módosítására vonatkozó kiegészítő ellenkeresetének elsőfokú elutasítása ellen is.

Az ügy háttere, hogy a *Cinfa* és az *Actavis* 2010 áprilisában megsemmisítési keresetet nyújtott be a Boehringer telmisartan + hct kombinációs termékre vonatkozó spanyol SPC-je ellen. A két felperes azt állította, hogy az SPC engedélyezése a gyógyászati termékekre adható kiegészítő oltalmi tanúsítványokra vonatkozó európai uniós rendelet 3(a) és 3(c) cikkébe ütközött a 15.1(a) cikk vonatkozásában, mert az alapszabadalom (EP 0502314-nek megfelelő ES 2118095):

- nem védte a telmisartan + hct kombinációs terméket, és
- korábban már a telmisartanra vonatkozó másik SPC engedélyezésének az alapját képezte.

Védekező iratában a Boehringer azzal érvelt, hogy az SPC engedélyezése nem ütközött a rendelet 3(a) és 3(c) cikkébe. Arra az esetre, ha a megsemmisítési keresetnek a bíróság helyt adna, kiegészítő ellenkeresetet nyújtott be az alapszabadalom módosítására, ami a Boehringer szerint eleget tenne az Actavis és a Cinfa kifogásainak. Az utóbbi cél érdekében a Boehringer megpróbált az Európai Szabadalmi Egyezmény 138.3 cikkére támaszkodni.

A PKB 2011. február 11-i végzésével, amelyet 2011. április 19-i végzése megerősített, eljárási okból nem engedélyezte a Boehringer kiegészítő ellenkérelmét, vagyis nem engedte meg, hogy az eljárásban módosítsa a szabadalmát.

Ezt követően, 2012. június 20-án a PKB helyt adott az Actavis és a Cinfa megsemmisítési keresetének, és a rendelet 3(a) cikke alapján a 15.1(a) cikk vonatkozásában az SPC-t érvénytelennek nyilvánította. A PKB itt követte az Európai Bíróság *Medea*-ügyben hozott döntését, amely szerint a rendelet 3(a) cikke kizárja SPC engedélyezését hatóanyagok kombinációjára, ha az alapszabadalom igénypontjai csupán a kombináció egyik hatóanyagát nyilvánítják ki.

A Boehringer fellebbezett a PKB 2011. február 11-i és április 19-i döntése ellen, amelyek elutasították kiegészítő ellenkérelmét, és azt kérte, hogy az NFB helyezze hatályon kívül az elsőfokú eljárást, és az iratokat küldje vissza az elsőfokú bíróságnak, úgyhogy az eljárás attól a ponttól kezdve folytatódjék, amelynél a kiegészítő ellenkérelmet engedélyezni lehetne. Ezenkívül a Boehringer fellebbezett az elsőfokú ítélet ellen, azzal érvelve, hogy az SPC-t mindenképpen érvényesnek kell nyilvánítani.

Az Actavis és a Cinfa ellenezte a Boehringer fellebbezéseit. Az NFB 2014. május 20-án mindkét fellebbezést elutasította.

Az NFB a Boehringernek a PKB 2011. február 11-i és április 19-i döntése elleni fellebbezését az alábbi érvek alapján változtatta meg.

– A Boehringer kiegészítő ellenkeresete formailag tárgytalanná vált, amikor a szabadalomnak egy olyan felülvizsgált fordítását publikálták, amely nem tartalmazta a javítani szándékolt igénypontot.

– A szabadalom igénypontjainak módosítására vonatkozó kérelmet nem lehet átalakítani a belőle származó SPC-re irányuló megvonási keresetté.

– Az ESZE 138.3 cikke nem alkalmazható SPC megsemmisítésére irányuló keresetekben.

– A rendelet 3. cikke megállapítja, hogy az az időpont, amelyet annak meghatározására használnak, hogy az a termék, amelyre SPC-t kérnek, védve van-e egy érvényes alapszabadalommal, az SPC-kérelem benyújtási napja.

Az NFB 2014. május 20-án hozott döntése elutasította a Boehringer fellebbezését a PKB 2012. június 20-i döntése ellen. Az NFB az alábbi megállapításokat tette.

– A felek nem vonták kétségbe azt a tényt, hogy a telmisartan + hct kombinációs terméket nem ismertették az alapszabadalom igénypontjaiban.

– A szabadalom nem védi önálló találmányként a hidroklorotiazid vagy a telmisartan + hct kombinációt.

– Ennek következtében az SPC engedélyezése ellenkezett a rendelet 3(a) cikkével, miként ezt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a CJEU *Medeva*-döntése alapján.

– Az SPC engedélyezése akkor is ütközne a rendelet 3(c) cikkével, ha a szabadalom konkrétan igényelné a telmisartan + hct kombinációs terméket, mert ugyanaz a szabadalom már alapját képezte egy telmisartanra vonatkozó másik SPC engedélyezésének, amelyre az első forgalmazási engedélyt korábban kérték, mint a telmisartan + hct kombinációra.

A Boehringer e döntés ellen a legfelsőbb bíróságnál nyújthat be fellebbezést.

Svájc

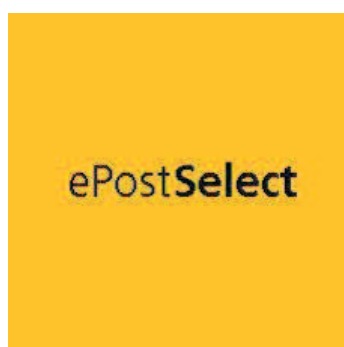
A) A Berni Kereskedelmi Bíróság (BKB) alább tárgyalt döntése a feltalálói tevékenységgel foglalkozik.

A felek között egy függő használati engedélyre vonatkozó vita arra volt visszavezethető, hogy az alperes a felperes egy régebbi szabadalmát állítólag azzal bitorolta, hogy a felperes egy későbbi szabadalmát használta. A BKB döntése szerint az újabb találmánynak a régebbihez viszonyítva jelentős műszaki haladást kell biztosítania. A jelentős műszaki haladás bizonytalan jogi fogalmának a tartalmi meghatározását sem a svájci szabadalmi törvényből, sem egyéb dokumentumokból nem lehet kiolvasni, a jogi tanításból azonban arra lehet következtetni, hogy a későbbi találmánynak jelentős műszaki haladást kell nyújtania, és így a műszaki területet jelentősen gazdagítania kell anélkül, hogy ez tényleges műszaki ugrást jelentene.

A német szabadalmi jog szerint műszaki haladásról akkor lehet beszélni, ha az új tanítás például jobb eszközt nyújt valaminek a megvalósításához, amely eszköz egy eljárást egyszerűsít, gyorsít vagy megbízhatóbbá tesz.

Egy másik lehetséges követelmény lehet, hogy a fiatalabb találmány egy műszaki problémát egyenértékű, de eltérő módon old meg. Ilyen esetben azonban csak akkor lehet arról beszélni, hogy a fiatalabb találmány a korábbi találmánnyal szemben gazdagítja a technikát, ha fennállt az igény egy alternatív megoldás iránt.

B) A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság (SZLB) 2014. március 21-én helyt adott a Szellemitulajdon-védelmi Intézet (SZTI) fellebbezésének, és megváltoztatta a Szövetségi Adminisztratív Bíróság (SZAB) döntését az alábbi EPOSTSELECT ábrás védjegy lajstromozásával kapcsolatban.

A védjegyet a „postai sárga” és fekete színre igényelték a 9., 38. és 42. áruosztályban árukra és szolgáltatásokra, többek között elektronikus adatfeldolgozó berendezésekre és gépekre, ezek programjaira, hang- és adatátvitelre, számítógép-kölcsönzésre és weboldaltervezésre.

Az SZLB megerősítette az SZTI azon döntését, hogy az EPOSTSELECT védjegy nélkülözi az inherens megkülönböztetőképeséget. Az SZTI szerint ugyanis a grafikus kivitelezés (ideértve az igényelt színekombinációt) nem elégítette ki a jelzés lajstromozásához szükséges követelményeket.

Fellebbezés után az ügy az SZAB-hez került, amely hatályon kívül helyezte az SZTI döntését, és utasította, hogy a védjegyet lajstromozza a postai sárga és a fekete színekkel a 9., 38. és 42. áruosztályban igényelt árukra és szolgáltatásokra. Az SZAB azon az alapon változtatta meg az SZTI döntését, hogy:

- az elektronikus postai szolgáltatások mai alakját képezik a hagyományos postai szolgáltatásoknak, amelyek számára a postai sárga szín szokásossá vált;
- ha a postai sárgát az elektronikus postai szolgáltatásokkal kapcsolatban használnák, a címzettek kapcsolatot találnának az elektronikus és a hagyományos postai szolgáltatások között, és az elektronikus postai szolgáltatásokat a Svájci Postával mint szállítóval társítanák; és
- a postai sárga és a fekete színben a betűjelzés inherensen disztinktív az elektronikus postai szolgáltatásokkal kapcsolatban.

E döntés ellen az SZTI az SZLB-hez nyújtott be fellebbezést, amely megállapította, hogy az SZAB tévedett, amikor figyelembe vette azt a tényt, hogy a fogyasztók a Svájci Posta meglévő szolgáltatásait az új EPOSTSELECT védjeggyel társítanák. Az SZAB ugyanis elmulasztott

világosan megkülönböztetést tenni az inherens és a szerzett megkülönböztetőképeség között. Az SZLB ítéletének fő pontjai a következők voltak.

– Azt a kérdést, hogy egy védjegy rendelkezik-e inherens megkülönböztetőképeséggel, absztrakt módon kell tekintetbe venni.

– A védjegynek önmagában, tekintet nélkül a tényleges felhasználásra, képesnek kell lennie egy sajátos kereskedelmi eredetű áru vagy szolgáltatás megkülönböztetésére egyéb szolgáltatók áruitól vagy szolgáltatásaitól. Így az SZAB-nek nem kell figyelembe vennie, hogy a vonatkozási csoport hogyan fogja fel a postai sárgát a kereskedelmi felhasználás eredményeként.

– Ha a jelzés az idők folyamán használat révén megkülönböztetőképeségre tett szert, azt el lehet fogadni lajstromozásra a szerzett megkülönböztetőképeség alapján.

– Az a kérdés, hogy az EPOSTSELECT védjegy használat útján megkülönböztetőképeségre tett-e szert, nem volt tárgya az eljárásnak, mert a Svájci Posta nem igényelt szerzett megkülönböztetőképeséget, és így nem is szolgáltatott bizonyítékot az ilyen használatra.

– Az SZAB helytelenül keverte össze az inherens és a szerzett megkülönböztetőképeség megállapítására vonatkozó elveket.

– Az ilyen (helytelen) megállapítás lehetővé tenné egy szerzett megkülönböztetőképeséggel rendelkező védjegy tulajdonosa számára tetszőleges számú, inherensen nem disztinktív jelzés lajstromoztatását anélkül, hogy bizonyítaná a megkülönböztetőképeség használat általi megszerzését.

Az SZLB tehát az SZTI döntését erősítette meg.

Svédország

A 2014. július 1-jét követően benyújtott szabadalmi bejelentések esetében a Svéd Szabadalmi Hivatal (SSZH) többé nem kívánja meg az angol nyelvű bejelentések svéd nyelvű fordítását, csupán az igénypontokat kell svéd nyelven benyújtani. Továbbá a bejelentő kérheti, hogy a szabadalmat angol nyelven engedélyezzék.

Az SSZH alapvetően azt kívánja., hogy a szabadalmi dokumentumok (leírás, igénypontok és kivonat) egy nyelven (pl. angol nyelven) legyenek. Azt követően, hogy a bejelentés bejelentési napot kapott, csupán korlátozott lehetőségek vannak arra, hogy a bejelentő nyelvet változtasson. Az igénypontok svéd fordítását az engedélyezési díj befizetésével egyidejűleg kell benyújtani, hogy az az angol nyelvű szabadalmi dokumentumokkal együtt legyen publikálható. Itt megjegyezzük, hogy ilyenkor csupán az angol nyelvű dokumentumoknak van jogi hatályuk, és a svéd nyelvre lefordított igénypontok csupán tájékoztatási célra szolgálnak.

Ha a bejelentő az angolt választja eljárási nyelvként, van lehetőség, hogy az SSZH a bejelentővel angol nyelven kommunikáljon, bár a svéd a hivatal rendes nyelve. A gyakorlatban ez annyit jelent, hogy az a bejelentő, aki azt kívánja, hogy az elővizsgálati eljárásban a

hivatali végzéseket és egyéb dokumentumokat angol nyelven kapja, a hivatali végzésekre is angolul válaszolhat.

Az angol nyelven engedélyezett svéd szabadalomra vonatkozó felszólalási eljárásban a felszólaló kérheti, hogy a szabadalmat fordítsák le svéd nyelvre. Ilyen esetben az SSZH dönthet arról, hogy a szabadalmas nyújtson be svéd fordítást az igénypontok nélküli leírásról, minthogy az igénypontok már hozzáférhetők svéd nyelven. Ha a szabadalmas nem teljesíti a hivatal fordításra vonatkozó felhívását, az SSZH a szabadalmas költségén gondoskodik a fordításról. A felszólalási eljárást csak svéd nyelven folytatják le. Ha a szabadalmas kéri, hogy igénypontjait a megsemmisítés elkerülése érdekében módosítsák, a módosított szabadalmi igénypontok svéd fordítását az angol igénypontokkal egyidejűleg kell benyújtani.

Ha a szabadalom ellen polgári bíróság előtt indítanak eljárást, a szabadalmas köteles a szabadalmi leírás svéd fordítását benyújtani. Ha az erre vonatkozó felhívást nem teljesíti, a bíróság a szabadalmas költségén gondoskodik a fordításról.

Szingapúr

2014. július 30-án a növényfajta oltalmára vonatkozó új törvény és végrehajtási rendelet lépett hatályban Szingapúrban.

Az új törvény a bejelentési rendszeren alapszik.

Minthogy Szingapúr 2004. július 30. óta tagja az új növényfajta oltalmára vonatkozó (UPOV-) egyezménynek, elismeri a külföldön 12 hónapon belül benyújtott megfelelő bejelentések elsőbbségét.

A növényfajta engedélyezett oltalom időtartama 25 év az engedélyezés napjától számítva. Az oltalom fenntartásának feltétele az engedélyezés utáni első év végétől kezdve a fenntartási díj évenkénti fizetése.

Az oltalmazható növényfajta az alábbi négy feltételt kell kielégítenie: az általánosan ismert fajtaaktól megkülönböztethetőnek, eléggé egységesnek, stabilnak és újnak kell lennie.

Az újdonság feltétele, hogy a növényfajta szaporítóanyagát nem aratták, gyűjtötték be vagy szüretelték Szingapúrban a termelő hozzájárulásával Szingapúrban való felhasználás céljából

- fák vagy szőlő esetén a bejelentés benyújtásától számítva hat évnél korábban; vagy
- bármilyen egyéb esetben a bejelentés benyújtásától számítva négy évnél korábban.

A növényfajta lajstromozója a növényfajta-vizsgálatához vagy hazai hatóságot, vagy pedig egy UPOV-tagország vizsgáló hatóságát veheti igénybe. Ehhez be kell nyújtani szaporítóanyagot, leírást, rajzokat vagy fényképeket vagy egyéb előírt anyagot

– szingapúri elővizsgáló esetén annak végzése kézhezvételétől számított egy hónapon belül; vagy

– ha az elővizsgáló nem szingapúri székhelyű, végzésének kézhezvételétől számított három hónapon belül.

Tajvan

A tajvani védjegy törvény 29(1) cikke szerint egy védjegy nem lajstromozható, ha a megjelölt áruknak vagy szolgáltatásoknak csupán a minőségét, felhasználását, nyersanyagát, földrajzi eredetét vagy hasonló tulajdonságait ismerteti. Nehéz azonban meghatározni, hogy egy védjegy csupán a megjelölt áruk ilyen tulajdonságát írja-e le, és ebben a kérdésben esetről esetre kell dönten.

2013-ban egy védjegy lajstromozás kapcsán a védjegy megkülönböztető képességéről folytatott adminisztratív perben a Szellemitulajdon-védelmi Bíróság (SZTB) megállapította, hogy egy védjegynek a megjelölt árukra vonatkozó leíró jellege nem megváltoztathatatlan, hanem változik a szociális környezet, a fogyasztói felfogás és a tényleges piaci felhasználás függvényében.

A bejelentő 1982-ben lajstromoztatta a kínai nyelven írt ZHI-MIN védjegyet. A védjegy oltalmi ideje azonban 2002-ben lejárt, és a védjegyet a megújítási illeték befizetésének elmulasztása miatt törölték. Ugyanez a bejelentő ugyanannak a két szónak a lajstromozása iránt folyamodott 2012-ben.

Az SZTB rámutatott, hogy bár a múltban a védjegy lajstromozását engedélyezték két kínai betű kombinációjaként, amelyek közül az elsőt „Zhi”-ként, a másodikat „Min”-ként kell ejteni, és amelyek „allergiakezelést” jelentenek, egy ilyen kombinációnak védjegyként való használata szemkezelésre és szemészeti gyógyászati készítményekre egyszerűen azt írja le, hogy a megjelölt áruk gyógyszerek szemallergia kezelésére. A védjegy közvetlenül vagy kézenfekvően deskriptív a megjelölt áruk felhasználására nézve. Ezért a bíróság a védjegybejelentést elutasította, mert az nélkülözötte a védjegy törvény 29(1) cikkében megjelölt megkülönböztető képességet.

Az SZTB azt is hangsúlyozta, hogy sokféle gyógyszer létezik allergiák kezelésére. Mint-hogy a védjegy két szava „allergiakezelést” jelent, a védjegy a megjelölt árukra nézve leíró jellegű, nem pedig olyan megjelölés, amely azonosítja az áruk vagy a szolgáltatások forrását.

Az SZTB azt is figyelembe vette, hogy a versenytársaknak is azonos kínai betűkkel kell megjelölniük allergia kezelésére szolgáló áruikat a kereskedelemben. Ha a bejelentő kizárólagos jogot kapna ennek a két írásjelnek a használatára, ez a versenytársak számára hátrányosan befolyásolná a versenyt.

Törökország

Az Ankarai Polgári Bíróság (APB) 4. tanácsa, amely szellemitulajdon-védelmi és iparjogvédelmi ügyekkel foglalkozik, nemrég egy olyan peres ügyet tárgyalt, amelyet két felperes, *Ahmet Mahir Dindar* (Ahmet) és *Mahir Gida San Tic AS* (Mahir) indított, akik azt állították, hogy ők és az alperes *Mehmet Nevzat Dindar* (Mehmet), valamint egy másik személy közösen birtokolták a KOSKA védjegyet a 29. és a 30. áruosztályban, azonban a védjegy

lajstromozását követően a felperesek és az alperesek elkülönítették üzleti tevékenységüket, de különböző cégekben továbbra is gyártottak és forgalmaztak KOSKA védjeggyel ellátott édesipari termékeket. A felperesek szerint a közösen birtokolt védjegy bitorlását képezte a KOSKA védjegy eltérő logóval való használata az alperes által, valamint az alperesnek az az állítása egy újsághirdetésben, hogy a két jogi személy ugyanazt a KOSKA védjegyet használta, de eltérő gyártók voltak.

Az alperes azt állította, hogy a közösen birtokolt védjegytől eltérő logó használatának azt volt az oka, hogy meggátolja a fogyasztók megtévesztését, és hogy a hirdetésben az az állítása, hogy két eltérő vállalat használta a KOSKA védjegyet, a fogyasztók tájékoztatását szolgálta.

Az APB döntése a következő megállapításokat tartalmazta.

– A védjegynek egy hozzáadott logóval együtt és kisebb változtatásokkal való használata a védjegyjogok részét képezi, és ezért nem gyakorolt negatív hatást a másik védjegytulajdonos jogaira.

– A felperesek az alpereshez hasonlóan szintén hozzáadott logókkal és kisebb változtatásokkal használták a védjegyet, és ezért az alperes cselekedeteit nem lehetett védjegybitorlásnak tekinteni.

– Az az állítás, hogy a KOSKA védjegyet két eltérő vállalat közösen használta, azt célozta, hogy a védjegy ne keltsen olyan, hamis benyomást, hogy más vállalatok a KOSKA védjegyet viselő hamis árukat gyártottak. Ésszerű volt a fogyasztók tájékoztatása a védjegyet használó két vállalatot elválasztó határokról.

– Az a tény, hogy az alperes tájékoztatta a fogyasztókat arról, hogy a KOSKA védjeggyel ellátott termékeket eltérő vállalatok gyártották és különböző módokon árusították, anélkül, hogy véleményt nyilvánított volna arról, hogy melyik vállalat volt jobb vagy rosszabb, arra utal, hogy az ilyen cselekvés nem képezett védjegybitorlást.

Az APB a fentiek alapján elutasította a felperesek keresetét, valamint erkölcsi kártérítésre vonatkozó igényét.

A döntés ellen a felperesek a legfelsőbb bíróságnál nyújtottak be fellebbezést, azonban ez a fórum is helybenhagyta az alsófokú bíróság döntését.

Tunézia

2014. július 3-án az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke, Benoit Battistelli és Kamel Ben Naceur tuniszi ipari és energiaügyi miniszter egyezményt írt alá az európai szabadalmak tuniszi érvényesítéséről.

Az egyezményt Battistelli a szabadalmi rendszer tuniszi stratégiai áttörésének minősítette, míg Ben Naceur arra utalt, hogy bár Tunézia nem tagja az Európai Szabadalmi Egyezménynek, az érvényesített európai szabadalmi bejelentések és szabadalmak Tunéziában

ugyanolyan jogi hatással rendelkeznek majd, mint a tunéziai nemzeti bejelentések és szabadalmak.

Az egyezmény hatálybalépéséhez az egyezményt aláíró felek általi ratifikálásra van szükség.

Új-Zéland

2014. szeptember 13-án lépett hatályba az új-zélandi új szabadalmi törvény, amely azokra az Új-Zélandon benyújtott szabadalmi bejelentésekre nézve lesz érvényes, amelyeknek a nemzeti szakasza 2014. szeptember 13-án vagy azt követően kezdődik. Az ezt megelőzően benyújtott új-zélandi bejelentések az 1953. évi régi szabadalmi törvény hatálya alá esnek.

Az alábbiakban az új szabadalmi törvény által bevezetett főbb változásokat ismertetjük.

A régi törvény hatálya alatt helyi újdonságot követeltek meg. Ezzel szemben az új törvény abszolút újdonságot kíván meg.

A régi törvény hatálya alatt önműködően, díj nélkül végeztek vizsgálatot. Az új törvény bevezette a halasztott vizsgálatot, ami annyit jelent, hogy a vizsgálat kérelmezésére vonatkozó felhívástól számított két hónap eltelté után, vagy – ha ez korábbi – a bejelentés időpontjától számított öt év eltelté után kell vizsgálatot kérni.

A régi törvény szerint csak újdonságot vizsgáltak; az új törvény az újdonság és a feltalálói tevékenység vizsgálatát írja elő.

A régi törvény a hasznossággal kapcsolatban nem támasztott követelményt. Az új törvény szerint a találmánynak sajátos, hihető és lényeges hasznot kell biztosítania.

A régi törvény semmit nem zár ki a szabadalmazható találmányok köréből. Az új törvény szerint nem szabadalmazhatók az emberi lények és a létrehozásukra szolgáló biológiai eljárások, az orvosi kezelési és a diagnosztikai eljárások, a közrendbe és közérkölcsebe ütköző találmányok, valamint a számítógépprogramok mint olyanok.

A szabadalmi bejelentéseket a régi törvény szerint elfogadáskor, az új törvény szerint az elsőbbség napjától számított 18 hónap eltelté után publikálják.

Az új törvény szerint – ellentétben a régivel – nem jelent bitorlást a szabadalom tárgyának kísérleti célokra való felhasználása.

A régi törvény szerint évi illetéket a bejelentés napjától számított 4., 7., 10. és 13. év eltelté után kellett fizetni. Az új törvény az évdíjfizetést a bejelentés napjától számított 4. év kezdetétől évenként írja elő.